

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2015/849

2015 m. gegužės 20 d.

dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) neteisėtų pinigų srautai gali pakenkti finansų sektoriaus vientisumui, stabilumui bei reputacijai ir kelia grėsmę Sąjungos vidaus rinkai bei tarptautiniam vystymuisi. Pinigų plovimas, terorizmo finansavimas ir organizuotas nusikalstamumas tebėra didelės problemos, kurias reikėtų spręsti Sąjungos lygiu. Be toliau plėtojamų baudžiamosios teisės priemonių Sąjungos lygiu, kryptinga ir proporcinga prevencija, neleidžianti pasinaudoti finansų sistema pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tikslais, yra būtina ir ta prevencija gali duoti papildomų rezultatų;
- (2) dėl nusikaltėlių ir jų bendrininkų pastangų nuslėpti pajamų iš nusikaltimų kilmę arba teisėtai ar neteisėtai gautas lėšas skirti terorizmo tikslams galėtų kilti rimta grėsmė kredito ir finansų įstaigų patikimumui, vientisumui bei stabilumui ir pasitikėjimui visa finansų sistema. Pinigų plovėjai ir teroristų finansuotojai, siekdami palengvinti savo nusikalstamą veiklą, galėtų bandyti pasinaudoti kapitalo judėjimo ir finansinių paslaugų teikimo laisve, kurią suteikia Sąjungos integruota finansų erdvė. Todėl būtinos tam tikros Sąjungos lygio derinimo priemonės. Tačiau siekiant visuomenės apsaugos nuo nusikalstamumo ir Sąjungos finansų sistemos stabilumo bei vientisumo apsaugos tikslų, turėtų būti atsižvelgiama į poreikį sukurti reglamentavimo aplinką, kuri sudarytų sąlygas bendrovėms plėsti savo veiklą nepatiriant neproporcingų reikalavimų laikymosi sąnaudų;
- (3) ši direktyva – ketvirtoji direktyva, skirta kovoti su pinigų plovimo grėsme. Tarybos direktyvoje 91/308/EEB ⁽⁴⁾ pinigų plovimas apibrėžtas su narkotikais susijusių nusikaltimų kontekste, o pareigos nustatytos tik finansų

⁽¹⁾ OL C 166, 2013 6 12, p. 2.

⁽²⁾ OL C 271, 2013 9 19, p. 31.

⁽³⁾ 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. balandžio 20 d. per pirmąjį svarstymą priimta Tarybos pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ 1991 m. birželio 10 d. Tarybos direktyva 91/308/EEB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui (OL L 166, 1991 6 28, p. 77).

sektoriui. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/97/EB ⁽¹⁾ buvo išplėsta Direktyvos 91/308/EEB taikymo sritis tiek apimamų nusikaltimų, tiek profesijų bei veiklos įvairovės atžvilgiu. 2003 m. birželio mėn. Finansinių veiksnių darbo grupė (toliau – FATF) patikslino savo rekomendacijas, kad jos apimtų teroristų finansavimo klausimą, ir pateikė išsamesnių reikalavimų, susijusių su klientų tapatybės nustatymu ir patikrinimu, atvejais, kai didesnė pinigų plovimo ar teroristų finansavimo rizika gali pateisinti griežtesnes priemones, ir atvejais, kai mažesnė rizika gali pateisinti ne tokią griežtą kontrolę. Į tuos pokyčius atsižvelgta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/60/EB ⁽²⁾ ir Komisijos direktyvoje 2006/70/EB ⁽³⁾;

- (4) pinigų plovimas ir teroristų finansavimas dažnai yra vykdomi tarptautiniu mastu. Priemonės, kurių imamasi tik nacionaliniu ar netgi Sąjungos lygiu, neatsižvelgiant į veiksnių koordinavimą bei bendradarbiavimą tarptautiniu mastu, turėtų labai ribotą poveikį. Todėl šioje srityje priemonės, kurių imasi Sąjunga, turėtų būti suderinamos su kitais veiksmais, kurių imamasi tarptautiniuose forumuose, ir būti ne mažiau už juos griežtos. Vykdamas Sąjungos veiksmus ir toliau reikėtų ypač atsižvelgti į FATF rekomendacijas ir kitų tarptautinių organizacijų, kovojančių su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, priemones. Siekiant padidinti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu veiksmingumą, atitinkamus Sąjungos teisės aktus reikėtų atitinkamai atvejais suderinti su 2012 m. vasario mėn. FATF patvirtintais Tarptautiniais kovos su pinigų plovimu, teroristų finansavimu ir ginklų platinimu standartais (toliau – peržiūrėtos FATF rekomendacijos);
- (5) be to, piktnaudžiavimas finansų sistema siekiant nusikalstamu būdu arba netgi teisėtai įgytas pajamas skirti terorizmo tikslams kelia aiškių pavojų finansų sistemos vientisumui, tinkamam veikimui, reputacijai ir stabilumui. Todėl šioje direktyvoje nustatytais prevencinėmis priemonėmis turėtų būti siekiama užkirsti kelią manipuliacijoms pajamomis iš sunkių nusikaltimų ir pinigų ar turto kaupimui terorizmo tikslais;
- (6) atsiskaitant didelėmis grynųjų pinigų sumomis itin kyla pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmė. Siekiant didinti budrumą ir mažinti tokių atsiskaitymų grynaisiais pinigais keliamą riziką, ši direktyva turėtų būti taikoma prekėmis prekiaujantiems asmenims, jeigu atliekami arba gaunami mokėjimai grynaisiais pinigais, kurių vertė 10 000 EUR ar daugiau. Valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti mažesnes ribines vertes, papildomus bendrus grynųjų pinigų naudojimo apribojimus ir kitas griežtesnes nuostatas;
- (7) elektroninių pinigų produktai vis dažniau laikomi bankų sąskaitų pakaitalais, todėl tai, kartu su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/110/EB ⁽⁴⁾ nustatytais priemonėmis, pagrindžia kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu įpareigojimų taikymą tiems produktams. Tačiau tam tikromis aplinkybėmis, kai įrodoma, jog rizika yra maža, ir įvykdžius griežtas rizikos mažinimo sąlygas, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama elektroninių pinigų produktų atžvilgiu atleisti nuo tam tikrų deramo klientų tikrinimo priemonių, pavyzdžiui, kliento ir tikrojo savininko tapatybės nustatymo ir patikrinimo, bet ne nuo sandorių ar verslo santykių stebėsenos. Rizikos mažinimo sąlygos turėtų apimti reikalavimą, kad elektroninių pinigų produktai, kurių atžvilgiu netaikomi tam tikri reikalavimai, būtų naudojami tik prekėms ar paslaugoms pirkti ir kad elektroniniu būdu laikoma suma būtų pakankamai maža, kad būtų užkirstas kelias galimybei apeiti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisykles. Tokios išimties taikymas neturėtų daryti poveikio valstybėms narėms suteikti veiksmų laisvei leisti įpareigotiesiems subjektams taikyti supaprastinto deramo klientų tikrinimo priemones kitiems elektroninių pinigų produktams, kurie kelia mažesnę riziką, laikantis 15 straipsnio;
- (8) kalbant apie įpareigotuosius subjektus, kuriems taikoma ši direktyva, atitinkamai atvejais nekilnojamojo turto agentais galėtų būti laikomi ir nuomos agentai;

⁽¹⁾ 2001 m. gruodžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/97/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 91/308/EEB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui (OL L 344, 2001 12 28, p. 76).

⁽²⁾ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).

⁽³⁾ 2006 m. rugpjūčio 1 d. Komisijos direktyva 2006/70/EB, nustatanti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB įgyvendinimo priemones, susijusias su politikoje dalyvaujančių asmenų apibrėžimu, ir supaprastinto deramo klientų tikrinimo procedūroms taikomus techninius kriterijus bei išimtis, suteikiamas dėl to, kad finansine veikla verčiamasi retai arba labai ribotai (OL L 214, 2006 8 4, p. 29).

⁽⁴⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

- (9) teisininkams, kaip juos apibrėžia valstybės narės, ši direktyva turėtų būti taikoma, kai jie dalyvauja finansų ar verslo sandoriuose, įskaitant konsultacijų mokesčių klausimais teikimą, dėl kurių kyla didžiausia rizika, kad šių teisininkų paslaugomis bus piktnaudžiaujama siekiant plauti pajamas, gautas iš nusikalstamos veiklos, ar siekiant finansuoti teroristus. Tačiau turėtų būti numatytos išimties bet kokiam įpareigojimui pateikti informaciją, gautą prieš teismo procesą, jo metu ar po jo arba nustatant kliento teisinį statusą. Todėl teisinėms konsultacijoms ir toliau turėtų būti taikomas profesinės paslapties laikymo įpareigojimas, išskyrus atvejus, kai teisininkas pats dalyvauja pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikloje, teisinės konsultacijos yra teikiamos pinigų plovimo ar teroristų finansavimo tikslais arba teisininkas žino, kad klientas siekia gauti teisinę konsultaciją pinigų plovimo ar teroristų finansavimo tikslais;
- (10) visų specialistų, kuriems taikoma ši direktyva, teikiamos tiesiogiai palyginamos paslaugos turėtų būti vertinamos vienodai. Siekiant užtikrinti pagarbą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija) įtvirtintoms teisėms, šioje direktyvoje nustatyti pranešimo įpareigojimai neturėtų būti taikomi informacijos, kurią auditoriai, išorės apskaitininkai ir mokesčių konsultantai, kurie kai kuriose valstybėse narėse turi teisę ginti klientą ar jam atstovauti teismo procese arba nustatyti kliento teisinį statusą, gauna vykdydami tas užduotis, atžvilgiu;
- (11) svarbu aiškiai pabrėžti, kad, vadovaujantis peržiūrėtomis FATF rekomendacijomis, su tiesioginiais ir netiesioginiais mokesčiais susiję mokesčiai nusikaltimais patenka į plačią nusikalstamos veiklos apibrėžtį, pateiktą šioje direktyvoje. Atsižvelgiant į tai, kad kiekviena valstybė narė prie nusikalstamos veiklos, už kurią baudžiama taikant šios direktyvos 3 straipsnio 4 punkto f papunktyje nurodytas sankcijas, gali priskirti įvairius nusikaltimus mokesčių tvarkai, nacionalinėje teisėje pateiktos mokesčių nusikaltimų apibrėžtys gali būti skirtingos. Nors suderinti valstybių narių nacionalinėje teisėje pateikiamų mokesčių nusikaltimų apibrėžčių nesiekama, valstybės narės turėtų kuo didesniu mastu, įmanomu pagal jų teisę, leisti ES finansinės žvalgybos padaliniams (FŽP) tarpusavyje keistis informacija arba teikti pagalbą;
- (12) būtina nustatyti fizinių asmenų, turinčių arba kontroliuojančių juridinių asmenį, tapatybę. Siekiamos užtikrinti tikrą skaidrumą, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ši nuostata būtų taikoma kuo platesniam jų teritorijoje įsteigtų arba bet kokiais kitais mechanizmais sukurtų juridinių asmenų spektrui. Nors nustačius konkrečią procentinę akcijų paketo ar nuosavybės dalį automatiškai nenustatomas tikrasis savininkas, tai turėtų būti vienas iš faktinių veiksmų, į kurių reikia atsižvelgti. Vis dėlto valstybės narės turėtų turėti galimybę nuspręsti, kad nuosavybę arba kontrolę gali rodyti mažesnė procentinė dalis;
- (13) tikrųjų savininkų tapatybės nustatymas ir patikrinimas prirėkus turėtų būti taikomas ir juridiniams asmenims, kuriems priklauso kiti juridiniai asmenys, o įpareigotieji subjektai turėtų ieškoti fizinio (-ių) asmens (-ų), kuris (-ie) faktiškai vykdo kontrolę per nuosavybę arba kitomis priemonėmis kontroliuoja juridinį asmenį, kuris yra klientas. Kontrolė kitomis priemonėmis gali, *inter alia*, apimti konsoliduotosioms finansinėms ataskaitoms parengti naudojamus kontrolės kriterijus, pavyzdžiui, akcininkų susitarimą, lemiamos įtakos darymą ar įgaliojimus skirti vyresniąją vadovybę. Gali būti atvejų, kai neįmanoma nustatyti fizinio asmens, kuriam faktiškai priklauso juridinis subjektas arba kuris jį kontroliuoja. Tokiais išimtiniais atvejais įpareigotieji subjektai, išnaudoję visas kitas tapatybės nustatymo priemones, ir jei nėra pagrindo įtarimams, tikruoju (-aisiais) savininku (-ais) gali laikyti vyriausiojo (-ųjų) vadovo (-ų) pareigas einantį (-čius) asmenį (-is);
- (14) poreikis turėti tikslią ir atnaujintą informaciją apie tikrąjį savininką yra esminis veiksnys randant nusikaltėlius, kurie priešingu atveju savo tapatybę galėtų dangstyti įmonės struktūra. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų teritorijoje pagal nacionalinę teisę įsteigti subjektai, be tokios esminės informacijos kaip bendrovės pavadinimas ir adresas bei steigimo ir nuosavybės teisės įrodymas, gautų ir turėtų atitinkamą, tikslią ir atnaujintą informaciją apie savo tikruosius savininkus. Kad būtų didinamas skaidrumas siekiant kovoti su piktnaudžiavimu juridiniais asmenimis, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad informacija apie tikruosius savininkus būtų saugoma už bendrovės ribų esančiame centriniame registre, visapusiškai laikantis Sąjungos teisės. Valstybės narės tam tikslui gali naudotis centrine duomenų baze, kurioje renkama informacija apie tikruosius savininkus, verslo registrą arba kitą centrinį registrą. Valstybės narės gali nuspręsti, kad už registro pildymą būtų atsakingi įpareigotieji subjektai. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ta informacija visais atvejais būtų prieinama kompetentingoms institucijoms ir FŽP ir kad ji būtų pateikta įpareigotiesiems subjektams, kai pastarieji taiko deramo klientų tikrinimo priemones. Valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad kitiems asmenims, galintiems įrodyti teisėtą interesą pinigų plovimo, teroristų finansavimo ir susijusių pirminių nusikaltimų, pavyzdžiui, korupcijos, mokesčių

nusikaltimų ir sukčiavimo, atžvilgiu, būtų suteikta prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus, laikantis duomenų apsaugos taisyklių. Asmenys, galintys įrodyti teisėtą interesą, turėtų turėti prieigą prie informacijos apie turimų naudos teisių pobūdį ir apimtį, t. y. apie tų teisių apytikrą santykinę dalį;

- (15) tuo tikslu valstybės narės turėtų turėti galimybę pagal nacionalinę teisę numatyti platesnę prieigą, nei numatyta pagal šią direktyvą;
- (16) galimybė laiku gauti informaciją apie tikruosius savininkus turėtų būti užtikrinta tokiais būdais, kad nekiltų informacijos nutekėjimo atitinkamai įmonei pavojus;
- (17) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas įvairioms juridinio statuso rūšims, taip pat turėtų būti reikalaujama, kad patikėtiniai gautų, saugotų ir įpareigotiesiems subjektams, kurie imasi deramo klientų tikrinimo priemonių, teiktų informaciją apie tikruosius savininkus ir tą informaciją perduotų į centrinį registrą arba centrinę duomenų bazę, ir jie taip pat turėtų įpareigotiesiems subjektams nurodyti savo statusą. Tokiems juridiniams asmenims kaip fondai ir juridiniai vienetai, panašiams į patikos struktūras, turėtų būti taikomi lygiaverčiai reikalavimai;
- (18) ši direktyva taip pat turėtų būti taikoma įpareigotųjų subjektų veiklai, kuri yra vykdoma internetu;
- (19) naujosios technologijos suteikia galimybę įmonėms ir klientams naudotis laiką ir lėšas taupančiais sprendimais, todėl į jas reikėtų atsižvelgti vertinant riziką. Kompetentingos institucijos ir įpareigotieji subjektai turėtų laikytis aktyvaus požiūrio kovodami su naujais ir naujoviškais pinigų plovimo būdais;
- (20) Sąjungos atstovai Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko valdymo organuose skatinami įgyvendinti šią direktyvą ir jo interneto svetainėje skelbti apie kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politiką, kurioje būtų išdėstytos išsamios šios direktyvos įgyvendinimo procedūros;
- (21) susirūpinimą kelia naudojimasis lošimų sektoriaus paslaugomis plaunant pajamas, gautas iš nusikalstamos veiklos. Siekiant sumažinti su lošimų paslaugomis susijusią riziką, šioje direktyvoje turėtų būti numatytas įpareigojimas didesnę riziką keliančių lošimų paslaugų teikėjams taikyti deramo klientų tikrinimo priemonės pavienių operacijų, kurių vertė – 2 000 EUR ar daugiau, atveju. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad įpareigotieji subjektai tokią pačią ribinę vertę taikytų tais atvejais, kai atsiimami laimėjimai ir (arba) statomos sumos lošimuose, įskaitant lošimo žetonų pirkimą ir iškeitimą. Tokie fizinės patalpos turintys lošimo paslaugų teikėjai kaip kazino ir lošimo salona turėtų užtikrinti, kad deramas klientų tikrinimas, jei jis atliekamas įeinant į patalpas, galėtų būti susietas su tose patalpose kliento atliekamomis operacijomis. Tačiau tokiomis aplinkybėmis, kai įrodoma, jog rizika yra maža, valstybės narės turėtų būti leidžiama tam tikroms lošimo paslaugoms netaikyti kai kurių arba visų šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų. Valstybė narė galimybę taikyti išimtį turėtų svarstyti tik griežtai apribotomis ir pateisinamomis aplinkybėmis ir tada, kai pinigų plovimo ar teroristų finansavimo rizika yra maža. Tokios išimtys turėtų būti taikomos remiantis konkrečiu rizikos vertinimu, kurį atliekant atsižvelgiama ir į vykdomų sandorių pažeidžiamumą laipsnį. Apie jas turėtų būti pranešama Komisijai. Rizikos vertinime valstybės narės turėtų nurodyti, kaip jos atsižvelgė į atskaitose, kurias Komisija paskelbė atlikdama viršvalstybinį rizikos vertinimą, pateiktas atitinkamas išvadas;
- (22) pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika ne kiekvienu atveju yra vienoda. Todėl reikėtų taikyti holistinę riziką grindžiamą požiūrį. Rizika grindžiamas požiūris nėra valstybės narės ir įpareigotiesiems subjektams pernelyg daug leidžianti galimybė. Jį taikant sprendimai priimami remiantis faktais, siekiant veiksmingiau kovoti su Sąjungai ir joje veikiantiems subjektams kylančia pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika;
- (23) kad valstybės narės ir Sąjunga galėtų nustatyti, suprasti ir mažinti joms kylančią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, reikia sustiprinti riziką grindžiamą požiūrį. Tarptautiniu mastu pripažinta, kad nustatant riziką svarbu laikytis viršvalstybinio požiūrio, ir Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija, toliau – EBI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija, toliau – EDPP), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽²⁾, ir Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

⁽²⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

institucija, toliau – EVPRI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽¹⁾, turėtų būti įpareigotos per jų Jungtinį komitetą pateikti nuomonę dėl Sąjungos finansų sektorių įtakojančios rizikos;

- (24) Komisija turi geras galimybes konkrečioms tarpvalstybinėms grėsmėms, kurios galėtų paveikti vidaus rinką ir kurių pavienės valstybės narės negali nustatyti ir veiksmingai su jomis kovoti, apžvelgti. Todėl jai turėtų būti pavesta atsakomybė koordinuoti rizikos, susijusios su tarpvalstybine veikla, įvertinimą. Kad tas procesas būtų veiksmingas, būtina įtraukti atitinkamus ekspertus, pavyzdžiui, kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu ekspertų grupę ir FŽP atstovus, o prireikus – ir kitų Sąjungos lygio įstaigų atstovus. Nacionaliniai rizikos vertinimai ir patirtis taip pat yra svarbus to proceso informacijos šaltinis. Komisijai vertinant tarpvalstybinę riziką, neturėtų būti tvarkomi asmens duomenys. Duomenys bet kuriuo atveju turėtų būti visiškai anonimizuoti. Nacionalinės ir Sąjungos duomenų apsaugos priežiūros institucijos turėtų būti įtrauktos tik tais atvejais, kai pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos įvertinimas turi įtakos asmenų privatumui ir duomenų apsaugai;
- (25) atitinkamais atvejais su rizikos vertinimo rezultatais turėtų būti leista laiku susipažinti įpareigotiesiems subjektams, kad jie galėtų nustatyti, suprasti, valdyti ir mažinti jiems patiems kylančią riziką;
- (26) be to, siekiant dar geriau nustatyti, suprasti, valdyti ir mažinti riziką Sąjungos lygiu, valstybės narės turėtų savo rizikos vertinimo rezultatus pateikti viena kitai, Komisijai ir EBI, EDPPi bei EVPRI (toliau – EPI);
- (27) taikant šią direktyvą, tikslinga atsižvelgti į mažesnių įpareigotųjų subjektų, kuriems ji taikoma, ypatybes bei poreikius ir užtikrinti tokį reglamentavimą, kuris atitiktų jų specifinius poreikius ir veiklos pobūdį;
- (28) siekiant apsaugoti tinkamą Sąjungos finansų sistemos ir vidaus rinkos veikimą nuo pinigų plovimo ir teroristų finansavimo, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus siekiant nustatyti trečiųjų valstybių jurisdikcijas, kurių nacionaliniai kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimai turi strateginių trūkumų (toliau – didelės rizikos trečiosios valstybės). Dėl kintančio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmių pobūdžio, kuriam kisti padeda nuolatinė technologijų ir nusikaltėlių turimų priemonių raida, reikia greitai ir nuolat pritaikyti teisinės sistemos nuostatas, susijusias su didelės rizikos trečiosiomis valstybėmis, kad būtų veiksmingai mažinama esama rizika ir užkertamas kelias atsirasti naujai rizikai. Komisija turėtų atsižvelgti į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių institucijų, dirbančių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje, informaciją, pavyzdžiui, FATF viešus pareiškimus, tarpusavio vertinimo ar išsamių vertinimų ataskaitas arba paskelbtas tolesnių veiksmų ataskaitas, ir atitinkamais atvejais pritaikyti savo vertinimus pagal ten nustatytus pokyčius;
- (29) valstybės narės turėtų bent jau numatyti sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemones, kurias turi taikyti įpareigotieji subjektai santykiuose su fiziniais asmenimis arba juridiniais subjektais, įsisteigusiais didelės rizikos trečiosiose valstybėse, kurias nustato Komisija. Be to, turėtų būti draudžiama pasitikėti trečiosiomis šalimis, įsisteigusiomis tokiose didelės rizikos trečiosiose valstybėse. Į sąrašą neįtrauktų valstybių atveju neturėtų būti automatiškai laikoma, kad jos turi veiksmingas kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemas, o tokiose valstybėse įsisteigę fiziniai asmenys ar juridiniai subjektai turėtų būti vertinami atsižvelgiant į rizikos lygį;
- (30) pati rizika yra kintamo pobūdžio, o kintamieji – tiek pavieniui, tiek kartu – gali didinti arba mažinti galimai kylančią riziką ir dėl to daryti įtaką pasirenkant tinkamo lygio prevencines priemones, pavyzdžiui, deramo klientų tikrinimo priemones. Todėl kai kuriomis aplinkybėmis reikėtų taikyti sustiprintą deramą tikrinimą, o kitomis gali būti tikslinga taikyti supaprastintą deramą tikrinimą;
- (31) reikėtų pripažinti, kad tam tikrose situacijose pinigų plovimo ar teroristų finansavimo rizika yra didesnė. Nors turėtų būti nustatyta visų klientų tapatybė ir verslo pobūdis, tam tikrais atvejais būtinos ypač griežtos klientų tapatybės nustatymo ir tikrinimo procedūros;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

- (32) tai visų pirma taikytina santykiams su asmenimis, kurie Sąjungoje arba tarptautiniu mastu vykdo arba vykdė svarbias viešąsias funkcijas, visų pirma asmenimis, kurie yra iš valstybių su plačiai paplitusia korupcija. Dėl tokių santykių visų pirma gali kilti didelė grėsmė finansų sektoriaus reputacijai ir didelė teisinė rizika. Tarptautinės pastangos kovoti su korupcija taip pat pateisina poreikį skirti ypatingą dėmesį tokiems asmenims ir taikyti tinkamas sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemones asmenims, kuriems savo arba kitoje valstybėje yra arba buvo patikėtos svarbios viešosios funkcijos, taip pat aukštiems tarptautinių organizacijų pareigūnams;
- (33) reikalavimai politikoje dalyvaujantiems asmenims yra prevencinio, o ne baudžiamojo, pobūdžio ir neturėtų būti aiškinami kaip nuoroda į tai, kad politikoje dalyvaujantys asmenys siejami su dalyvavimu nusikalstamoje veikloje. Atsisakymas turėti verslo santykių su asmeniu remiantis vien tuo, kad tas asmuo yra politikoje dalyvaujantis asmuo, prieštarauja šios direktyvos bei peržiūrėtų FATF rekomendacijų raidei ir dvasiai;
- (34) tai, kad reikia gauti vyresniosios vadovybės leidimą užmegzti verslo santykius, ne visais atvejais turi reikšti, kad reikia gauti direktorių valdybos leidimą. Turėtų būti leidžiama tokią leidimą gauti iš asmens, turinčio pakankamai žinių apie įstaigai kylančią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką ir einančio pakankamai aukštas pareigas, kad galėtų priimti sprendimus, įtakančius įstaigai kylančią riziką;
- (35) siekiant išvengti pakartotinių klientų tapatybės nustatymo procedūrų, dėl kurių veikla būtų vilkinama ir būtų neveiksminga, tikslinga leisti klientus, kurių tapatybė buvo nustatyta kitur, pristatyti įpareigotiesiems subjektams su sąlyga, kad laikomasi tinkamų apsaugos priemonių. Tais atvejais, kai įpareigotasis subjektas remiasi trečiąja šalimi, faktinė atsakomybė už deramo klientų tikrinimo atlikimą turėtų tekti įpareigotajam subjektui, kuriam klientas pristatomas. Trečiajai šaliai arba klientą pristačiusiam asmeniui taip pat turėtų tekti atsakomybė už šios direktyvos reikalavimų, įskaitant reikalavimą informuoti apie įtartinus sandorius ir saugoti įrašus, laikymąsi, jei jų santykiai su klientu patenka į šios direktyvos taikymo sritį;
- (36) tais atvejais, kai tarp įpareigotųjų subjektų ir išorės asmenų, kuriems ši direktyva netaikoma, egzistuoja sutartiniai atstovavimo arba užsakomųjų paslaugų teikimo santykiai, bet kokie tų atstovų arba užsakomųjų paslaugų teikėjų, priskiriamų įpareigotiesiems subjektams, įpareigojimai kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje galėtų kilti tik iš šalių susitarimo, o ne iš šios direktyvos. Todėl atsakomybė už šios direktyvos laikymąsi pirmiausia turėtų tekti įpareigotajam subjektui;
- (37) visos valstybės narės yra įsteigusios arba turėtų įsteigti nepriklausomai ir savarankiškai veikiančius FŽP jų gaunamai informacijai rinkti ir analizuoti, kad būtų galima nustatyti ryšį tarp įtartinų sandorių ir su jais susijusios nusikalstamos veiklos, siekiant užkirsti kelią pinigų plovimui bei teroristų finansavimui ir su jais kovoti. Nepriklausomas ir savarankiškas FŽP veikimas turėtų reikšti, kad FŽP turi įgaliojimus ir pajėgumų laisvai vykdyti savo funkcijas, įskaitant savarankišką sprendimą analizuoti konkrečią informaciją, jos prašyti ir ją skleisti. Pranešimai apie įtartinus sandorius ir kita informacija, susijusi su pinigų plovimu, susijusiais pirminiais nusikaltimais ir teroristų finansavimu, turėtų būti teikiama FŽP, kuris turėtų veikti kaip centrinis nacionalinis padalinys, gaunantis ir analizuojantis informaciją ir savo analizės rezultatus platinantis kompetentingoms institucijoms. Apie visus įtartinus sandorius, įskaitant bandymus įvykdyti sandorius, turėtų būti pranešama nepriklausomai nuo sandorio sumos. Galėtų būti pateikiama ir ribine verte grindžiama informacija;
- (38) nukrypstant nuo bendro draudimo vykdyti įtartinus sandorius, įpareigotieji subjektai turėtų turėti galimybę vykdyti įtartinus sandorius prieš pranešdami apie tai kompetentingoms institucijoms, jei nevykdyti sandorio neįmanoma arba jei dėl tokio nevykdymo gali būti sutrukdyta pastangoms išaiškinti įtariamą pinigų plovimo arba teroristų finansavimo operacijos naudą gavėjus. Tačiau tai neturėtų daryti poveikio pagal atitinkamas Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas priimtiems valstybių narių tarptautiniams įsipareigojimams nedelsiant išaldyti teroristų, teroristų organizacijų ar teroristus finansuojančių asmenų lėšas ar kitą turtą;
- (39) tam tikrų įpareigotųjų subjektų atžvilgiu valstybės narės turėtų turėti galimybę atitinkamą savireguliacijos organą paskirti ta institucija, kuri pirmiausia turi būti informuojama vietoje FŽP. Vadovaujantis Europos Žmogaus Teisių Teismo praktika, sistema, pagal kurią pirmiausia pranešama savireguliacijos organui – svarbi apsaugos priemonė, kuria palaikoma pagrindinių teisių, susijusių su teisininkams taikytiniais pranešimo įsipareigojimais, apsauga. Valstybės narės turėtų numatyti priemones ir būdą profesinės paslapties, konfidencialumo ir privatumo apsaugai užtikrinti;
- (40) jei valstybė narė nusprendžia paskirti tokią savireguliacijos organą, ji gali leisti tam organui arba reikalauti iš jo, kad jis neperduotų FŽP jokios informacijos, gautos iš to organo atstovaujantų asmenų, kai jie tokią informaciją

gauna iš savo kliento arba apie savo klientą, nustatinėdami savo kliento teisinę padėtį arba gindami savo klientą ar jam atstovaudami teismo procese arba su juo susijusiais atvejais, įskaitant konsultacijų dėl proceso inicijavimo ar vengimo teikimą, neatsižvelgiant į tai, ar tokia informacija yra gauta arba įgyta prieš tokį procesą, tokio proceso metu ar jam pasibaigus;

- (41) yra pasitaikę atvejų, kad darbuotojams, pranešusiems apie įtariamą pinigų plovimą, buvo grasinama arba jie susidūrė su priešiškais veiksmais. Nors ši direktyva negali veikti valstybių narių teisminių procedūrų, yra itin svarbu, kad tas klausimas būtų sprendžiamas siekiant užtikrinti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemos veiksmingumą. Valstybės narės turėtų suprasti šią problemą ir imtis visų įmanomų priemonių, kad apsaugotų asmenis, įskaitant įpareigotojo subjekto darbuotojus ir atstovus, nuo tokių grasinimų ar priešiškų veiksmų, ir pagal nacionalinę teisę teikti tinkamą apsaugą tokiems asmenims, visų pirma susijusių su jų teise į jų asmens duomenų apsaugą ir jų teisėmis į veiksmingą teisinę apsaugą bei atstovavimą;
- (42) šios direktyvos taikymo tikslais tvarkant asmens duomenis taikoma į nacionalinę teisę perkelta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB ⁽¹⁾. Šios direktyvos taikymo tikslais Sąjungos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾. Visos valstybės narės pripažįsta, kad kova su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu yra svarbus viešasis interesas. Ši direktyva nedaro poveikio asmens duomenų, tvarkomų vykdančioms policijos ir teisminei bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, įskaitant nacionalinėje teisėje įgyvendinto Tarybos pamatinio sprendimo 2008/977/TVR ⁽³⁾ taikymą, apsaugai;
- (43) itin svarbu, kad šios direktyvos suderinimas su peržiūrotomis FATF rekomendacijomis būtų vykdomas visapusiškai laikantis Sąjungos teisės, visų pirma atsižvelgiant į Sąjungos duomenų apsaugos teisę pagrindinių teisių, įtvirtintų Chartijoje, apsaugą. Tam tikri šios direktyvos įgyvendinimo aspektai yra susiję su duomenų rinkimu, analize, saugojimu ir keitimusi jais. Toks asmens duomenų tvarkymas turėtų būti leidžiamas visapusiškai laikantis pagrindinių teisių, tik šioje direktyvoje išdėstytais tikslais ir siekiant vykdyti pagal šią direktyvą reikalaujamą veiklą, pavyzdžiui, atlikti deramą klientų tikrinimą, nuolatinę stebėseną, neįprastų ir įtartinų sandorių tyrimą ir pranešimą apie juos, juridinio asmens ar teisinės struktūros tikrojo savininko tapatybės nustatymą, politikoje dalyvaujančio asmens nustatymą, keitimąsi informacija tarp kompetentingų institucijų ir keitimąsi informacija tarp kredito įstaigų bei finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų. Įpareigotųjų subjektų atliekamas asmens duomenų rinkimas ir tolesnis tvarkymas neturėtų viršyti to, kas būtina siekiant laikytis šios direktyvos reikalavimų, ir asmens duomenys neturėtų būti toliau tvarkomi su tuo tikslu nesuderinamu būdu. Visų pirma turėtų būti griežtai draudžiama asmens duomenis toliau tvarkyti komerciniais tikslais;
- (44) iš peržiūrėtų FATF rekomendacijų matyti, kad įpareigotieji subjektai turėtų bent penkerius metus saugoti reikiamą informaciją, gautą vykdančiam deramam klientų tikrinimo priemonės, ir sandorių įrašus, kad galėtų visapusiškai bendradarbiauti ir greitai tenkinti kompetentingų institucijų užklausas pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo arba tyrimo tikslais. Siekiant išvengti skirtingų metodų ir siekiant laikytis asmens duomenų apsaugos bei teisinio tikrumo reikalavimų, to saugojimo laikotarpio nustatyta trukmė turėtų būti penkeri metai nuo verslo santykių arba nenuolatinio sandorio pabaigos. Tačiau, jei tai būtina pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo arba tyrimo tikslais, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė, atlikus būtinumo ir proporcingumo įvertinimą, leisti arba reikalauti įrašus toliau saugoti papildomą penkerių metų neviršijančių laikotarpį, nedarant poveikio nacionalinės baudžiamosios teisės nuostatoms dėl įrodymų, kurios taikomos vykdomiems nusikalstamų veikų tyrimams ir teismo procesams. Valstybės narės turėtų reikalauti, kad būtų įdiegtos konkrečios apsaugos priemonės siekiant užtikrinti duomenų saugumą, ir turėtų nustatyti, kurie asmenys ar asmenų kategorijos arba valdžios institucijos turėtų turėti išimtinę galimybę susipažinti su saugomais duomenimis;
- (45) siekiant užtikrinti tinkamą ir efektyvų teisingumo administravimą šios direktyvos perkėlimo į valstybių narių nacionalines teises sistemas laikotarpiu ir siekiant sudaryti galimybes sklandžiai jos sąveikai su nacionaline proceso teise, informacija ir dokumentai, susiję su teismo procesais, kurie vykdomi siekiant užkirsti kelią galimam

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmens duomenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmens duomenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽³⁾ 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR dėl asmens duomenų, tvarkomų vykdančioms policijos ir teisminei bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, apsaugos (OL L 350, 2008 12 30, p. 60).

pinigų plovimui ar teroristų finansavimui, juos nustatyti ar tirti ir kurie direktyvos įsigaliojimo dieną valstybėse narėse nebuvo baigti, turėtų būti saugomi penkerių metų laikotarpį po tos datos, ir turėtų būti leidžiama tą laikotarpį pratęsti dar penkeriems metais;

- (46) asmens duomenų, tvarkomų šios direktyvos tikslais, atžvilgiu taikomos duomenų subjekto teisės susipažinti su duomenimis. Tačiau duomenų subjekto teisė susipažinti su informacija, susijusia su pranešimu apie įtartina sandorį, labai pakenktų kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu veiksmingumui. Todėl, laikantis Direktyvos 95/46/EB 13 straipsnio ir, atitinkamais atvejais, Reglamento (EB) Nr. 45/2001 20 straipsnio, gali būti pagrįsti tos teisės išimtys ir apribojimai. Duomenų subjektas turi teisę prašyti, kad priežiūros institucija, nurodyta Direktyvos 95/46/EB 28 straipsnyje, arba atitinkamais atvejais Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas patikrintų duomenų tvarkymo teisėtumą, taip pat teisę imtis teisminių teisių gynimo priemonių, nurodytų tos direktyvos 22 straipsnyje. Direktyvos 95/46/EB 28 straipsnyje nurodyta priežiūros institucija gali veikti ir *ex officio* pagrindu. Nedarant poveikio teisės susipažinti su duomenimis apribojimams, priežiūros institucija turėtų turėti galimybę pranešti duomenų subjektui, kad ji atliko visus būtinus patikrinimus, ir informuoti jį apie rezultatus, susijusius su atitinkamo duomenų tvarkymo teisėtumu;
- (47) asmenims, kurie tik keičia popierinius dokumentus elektroniniais duomenimis ir veikia pagal sutartį su kredito įstaiga arba finansų įstaiga, taip pat asmenims, kurie kredito įstaigoms arba finansų įstaigoms tik teikia pranešimų arba kitas pagalbines lėšų pervedimui naudojamas sistemas arba tarpuskaitos bei atsiskaitymo sistemas, ši direktyva netaikoma;
- (48) pinigų plovimas ir teroristų finansavimas yra tarptautinės problemos, ir pastangos kovoti su jomis turėtų būti visuotinės. Tais atvejais, kai Sąjungos kredito įstaigos ir finansų įstaigos turi filialų ir patronuojamųjų įmonių trečiojoje valstybėje, kuriose tos srities reikalavimai yra švelnesni nei valstybėse narėse taikomi reikalavimai, tos įstaigos, siekdamos išvengti labai skirtingų standartų vienoje įstaigoje ar jų grupėje taikymo, tiems filialams ir patronuojamoms įmonėms turėtų taikyti Sąjungos standartus arba, jei tokių standartų taikyti neįmanoma, apie tai pranešti buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms;
- (49) jei įmanoma, įpareigotiesiems subjektams turėtų būti pateikiama grįžtamoji informacija apie jų pateiktų pranešimų apie įtartinus sandorius naudą ir tolesnius su jais susijusius veiksmus. Kad tai būtų įmanoma ir kad valstybės narės galėtų įvertinti savo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemų veiksmingumą, jos turėtų kaupti atitinkamus statistinius duomenis bei gerinti jų kokybę. Kad Sąjungos lygiu surenkamų statistinių duomenų kokybė ir nuoseklumas dar pagerėtų, Komisija turėtų stebėti visos Sąjungos situaciją, susijusią su kova su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, ir reguliariai skelbti apžvalgas;
- (50) jei valstybės narės reikalauja, kad elektroninių pinigų išleidėjai ir mokėjimo paslaugų teikėjai, kurie jų teritorijoje yra įsteigti kita nei filialai forma ir kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, jų teritorijoje paskirtų pagrindinį kontaktinį punktą, jos turėtų turėti galimybę reikalauti, kad toks pagrindinis kontaktinis punktas, veikiantis skiriančiosios įstaigos vardu, užtikrintų, kad įsteigti padaliniai laikytųsi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių. Jos taip pat turėtų užtikrinti, kad tas reikalavimas būtų proporcingas ir juo nebūtų viršijama to, kas būtina norint pasiekti tikslą – užtikrinti, kad būtų laikomasi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių, be kita ko, sudarydamos palankesnes sąlygas vykdyti atitinkamą priežiūrą;
- (51) kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti, kad asmenys, faktiškai vadovaujantys valiutos keityklų, čekių išgryninimo, patikos ar bendrovių paslaugų teikėjų ar lošimo paslaugų teikėjų veiklai, ir tikrieji tokių subjektų savininkai būtų kompetentingi ir tinkami. Kriterijai, kuriais remiantis nustatoma, ar asmuo yra kompetentingas ir tinkamas, turėtų atspindėti bent jau būtinybę apsaugoti tokius subjektus, kad jų vadovai ar tikrieji savininkai jais nesinaudotų nusikalstamais tikslais;
- (52) jei įpareigotasis subjektas valdo kitoje valstybėje narėje esančius padalinius, įskaitant per atstovų tinklą valdomus padalinius, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija turėtų būti atsakinga už priežiūrą, kad įpareigotasis subjektas taikytų grupės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politiką ir procedūras. Tai gali apimti apsilankymus kitoje valstybėje narėje esančiuose padaliniuose. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija turėtų glaudžiai bendradarbiauti su priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija ir informuoti ją visais klausimais, kurie galėtų daryti poveikį atliekant vertinimą, kaip padalinys laikosi priimančiosios valstybės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių;

- (53) jei įpareigotasis subjektas valdo kitoje valstybėje narėje esančius padalinius, be kita ko, pasitelkdamas atstovų tinklą arba elektroninius pinigus platinančius asmenis pagal Direktyvos 2009/110/EB 3 straipsnio 4 dalį, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija privalo užtikrinti, kad padalinys laikytųsi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių, be kita ko, atitinkamais atvejais vykdydamas patikrinimus vietoje ir stebėseną nuotoliniu būdu ir imdamasis tinkamų bei proporcingų priemonių, kad pašalintų šurkščius tų reikalavimų pažeidimus. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turėtų glaudžiai bendradarbiauti su buveinės valstybės narės kompetentinga institucija ir informuoti ją visais klausimais, kurie galėtų daryti poveikį jai atliekant vertinimą, kaip įpareigotasis subjektas taiko grupės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politikos priemones ir procedūras. Siekiant pašalinti šurkščius kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių pažeidimus, dėl kurių nedelsiant reikia taikyti taisomąsias priemones, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turėtų turėti galimybę taikyti tinkamas ir proporcingas laikinas taisomąsias priemones, kurios panašiomis aplinkybėmis būtų taikomos jos kompetencijai priklausantiems įgaliotiesiems subjektams, kad būtų pašalinti tokie dideli pažeidimai; atitinkamais atvejais tai daroma su buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos pagalba ar su ja bendradarbiaujant;
- (54) atsižvelgiant į tarptautinį pinigų plovimo ir teroristų finansavimo pobūdį, labai svarbu, kad FŽP tarpusavyje bendradarbiautų ir koordinuotų savo veiksmus. Siekiant patobulinti tokį veiklos koordinavimą ir bendradarbiavimą, ir visų pirma užtikrinti, kad pranešimai apie įtartinus sandorius pasiektų tos valstybės narės, kuriai tie pranešimai būtų naudingiausi, FŽP, šioje direktyvoje nustatytos išsamios taisyklės;
- (55) ES finansinės žvalgybos padalinių platforma (toliau – ES FŽP platforma), nuo 2006 m. veikianti neformali iš FŽP atstovų sudaryta grupė – naudojama siekiant sudaryti palankesnes FŽP bendradarbiavimo sąlygas ir keistis nuomonėmis su bendradarbiavimu susijusiais klausimais, pavyzdžiui, veiksmingas bendradarbiavimas tarp FŽP ir tarp FŽP bei trečiųjų valstybių finansinės žvalgybos padalinių, bendra tarpvalstybinių atvejų analizė bei pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimui nacionaliniu ir viršvalstybiniu lygiu svarbios tendencijos bei veiksniai;
- (56) siekiant atsižvelgti į tarptautinį pinigų plovimo ir teroristų finansavimo pobūdį, ypač svarbu gerinti keitimąsi informacija tarp Sąjungos FŽP. Valstybės narės turėtų skatinti naudoti saugias keitimosi informacija priemones, visų pirma decentralizuotą kompiuterių tinklą „FIU.net“ (toliau – FIU.net) arba jį pakeisiančią priemonę ir FIU.net siūlomus metodus. Turėtų būti leidžiama analitiniais tikslais FŽP keistis pradine su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu susijusia informacija, kuri būtų toliau netvarkoma ir neplatinama, išskyrus atvejus, kai toks keitimasis informacija prieštarautų pagrindiniams nacionalinės teisės principams. Keičiantis informacija apie FŽP nustatytus atvejus, galima susijusius su mokesstiniais nusikaltimais, neturėtų būti daromas poveikis keitimuisi informacija apmokestinimo srityje pagal Tarybos direktyvą 2011/16/ES⁽¹⁾ arba pagal tarptautinius keitimosi informacija ir administracinio bendradarbiavimo mokesčių klausimais standartus;
- (57) kad įpareigotieji subjektai galėtų visapusiškai ir greitai reaguoti į FŽP paklausimus, jie turi turėti veiksmingas sistemas, kuriomis saugiais ir konfidencialumą užtikrinančiais kanalais jiems būtų laiku suteikta visapusiška prieiga prie informacijos apie verslo santykius, kuriuos jie palaiko ar palaikė su nurodytais asmenimis. Laikydamosi Sąjungos ir nacionalinės teisės, valstybės narės galėtų, pavyzdžiui, apsvarstyti galimybę įdiegti bankų registrų sistemas arba elektronines duomenų paieškos sistemas, kuriomis FŽP būtų suteikta prieiga prie informacijos apie banko sąskaitas, atitinkamais atvejais nedarant poveikio teisminės institucijos leidimui. Valstybės narės taip pat galėtų apsvarstyti galimybę nustatyti mechanizmus, kuriais būtų užtikrinama, kad kompetentingos institucijos turėtų turto nustatymo procedūras iš anksto neperspėjant savininko;
- (58) valstybės narės turėtų skatinti savo kompetentingas institucijas sparčiai, konstruktyviai ir veiksmingai vykdyti kuo įvairesnį tarpvalstybinį bendradarbiavimą šios direktyvos tikslais, nedarant poveikio teisminiam bendradarbiavimui baudžiamosiose bylose taikomoms taisyklėms ar procedūroms. Valstybės narės visų pirma turėtų užtikrinti, kad jų FŽP laisvai, savo iniciatyva ar gavę prašymą keistųsi informacija su trečiųjų valstybių finansinės žvalgybos padaliniais, atsižvelgiant į Sąjungos teisę ir keitimosi informacija principus, kuriuos parengė finansinės žvalgybos padalinių Egmonto grupė;
- (59) kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu svarba turėtų paskatinti valstybes nares nacionalinėje teisėje nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias administracines sankcijas bei priemones už nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, nesilaikymą. Šiuo metu valstybės narės už esminių prevencinių nuostatų pažeidimus taiko labai įvairias administracines sankcijas ir priemones. Tokia įvairovė gali kenkti pastangoms kovoti su pinigų plovimu bei teroristų finansavimu ir kyla pavojus, kad Sąjungos atsakas bus

(¹) 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

nenuoseklus. Todėl šioje direktyvoje reikėtų numatyti įvairias administracines sankcijas ir priemones, kurias valstybės narės galėtų taikyti bent už šiurkščius, pakartotinius ar sistemingus reikalavimų, susijusių su įpareigotųjų subjektų deramo klientų tikrinimo priemonėmis, įrašų saugojimu, pranešimu apie įtartinus sandorius ir vidaus kontrole, pažeidimus. Tų sankcijų ir priemonių įvairovė turėtų būti pakankamai plati, kad valstybės narės ir kompetentingos institucijos galėtų atsižvelgti į įpareigotųjų subjektų skirtumus, visų pirma kredito įstaigų bei finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų skirtumus, susijusius su jų dydžiu, ypatybėmis ir veiklos pobūdžiu. Perkeldamos šią direktyvą į nacionalinę teisę, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad administracinių sankcijų bei priemonių pagal šią direktyvą ir baudžiamųjų sankcijų pagal nacionalinę teisę taikymas nepažeistų principo *ne bis in idem*;

- (60) siekiant įvertinti asmenų, kurie įpareigotuosiuose subjektuose užima vadovaujamas pareigas ar kitaip juos kontroliuoja, tinkamumą, keitimasis informacija apie baudžiamosiose bylose priimtus nuosprendžius turėtų būti vykdomas laikantis į nacionalinę teisę perkeltos Tarybos pamatinio sprendimo 2009/315/TVR ⁽¹⁾ ir Tarybos sprendimo 2009/316/TVR ⁽²⁾, taip pat kitų atitinkamų nacionalinės teisės nuostatų;
- (61) techniniais reguliavimo standartais finansinių paslaugų srityje turėtų būti užtikrinamas nuoseklus suderinimas ir pakankama indėlininkų, investuotojų ir vartotojų apsauga visoje Sąjungoje. Su politikos pasirinkimu nesusijusių techninių reguliavimo standartų projektų, kurie būtų teikiami Komisijai, rengimą būtų veiksminga ir tinkama patikėti itin specializuotą kompetenciją turinčioms EPI;
- (62) EPI pagal šią direktyvą parengtus techninių reguliavimo standartų projektus Komisija turėtų priimti deleguotaisiais aktais pagal SESV 290 straipsnį ir reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius;
- (63) atsižvelgiant į tai, kad direktyvas 2005/60/EB ir 2006/70/EB reikėtų iš esmės pakeisti pagal šią direktyvą, aiškumo ir nuoseklumo sumetimais jas reikėtų sujungti ir pakeisti nauju teisės aktu;
- (64) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. finansų sistemos apsaugos vykdant pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevenciją, nustatymą ir tyrimą, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes valstybių narių atskirai priimamos jų finansų sistemų apsaugos priemonės galėtų būti nesuderinamos su vidaus rinkos veikimu ir teisinės valstybės bei Sąjungos viešosios politikos principų reikalavimais, ir to tikslo dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (65) šia direktyva laikomasi pagrindinių teisių ir principų, pripažįstamų Chartijoje, visų pirma teisės į privatų ir šeimos gyvenimą, teisės į asmens duomenų apsaugą, laisvės užsiimti verslu, diskriminacijos draudimo, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, nekaltumo prezumpcijos ir teisės į gynybą;
- (66) vadovaudamasi Chartijos 21 straipsniu, kuriuo draudžiama bet kokia diskriminacija, valstybės narės turi užtikrinti, kad šios direktyvos nuostatos dėl rizikos vertinimų atliekant deramą klientų tikrinimą būtų įgyvendintos nediskriminuojant;
- (67) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽³⁾ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas mano, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (68) remiantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalimi, buvo pasikonsultuota su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis pateikė nuomonę 2013 m. liepos 4 d. ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/315/TVR dėl valstybių narių keitimosi informacija iš nuosprendžių registro organizavimo ir turinio (OL L 93, 2009 4 7, p. 23).

⁽²⁾ 2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimas 2009/316/TVR dėl Europos nuosprendžių registrų informacinės sistemos (ECRIS) sukūrimo pagal Pamatinio sprendimo 2009/315/TVR 11 straipsnį (OL L 93, 2009 4 7, p. 33).

⁽³⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

⁽⁴⁾ OL C 32, 2014 2 4, p. 9.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

I SKIRSNIS

Dalykas, taikymo sritis ir apibrėžtys

1 straipsnis

1. Šios direktyvos tikslas – užkirsti kelią Sąjungos finansų sistemos panaudojimui pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tikslais.
2. Valstybės narės užtikrina, kad pinigų plovimas ir teroristų finansavimas būtų uždrausti.
3. Šioje direktyvoje toliau išvardinti tyčiniai veiksmai yra laikomi pinigų plovimu:
 - a) turto konversija arba perdavimas, žinant, kad šis turtas yra gautas iš nusikalstamos veiklos arba dalyvaujant tokioje veikloje, siekiant nuslėpti arba užmaskuoti neteisėtą turto kilmę arba siekiant padėti kokiam nors asmeniui, kuris dalyvauja tokioje veikloje, išvengti teisinių to asmens veiksmų pasekmių;
 - b) turto tikrojo pobūdžio, šaltinio, vietos, disponavimo, judėjimo, teisių ar nuosavybės teisių į turtą slėpimas arba užmaskavimas, žinant, kad toks turtas yra gautas iš nusikalstamos veiklos arba dalyvaujant tokioje veikloje;
 - c) turto įsigijimas, turėjimas arba naudojimas, jo gavimo metu žinant, kad šis turtas gautas iš nusikalstamos veiklos arba dalyvaujant tokioje veikloje;
 - d) dalyvavimas, bendrininkavimas, pasikėsinimas įvykdyti ir pagalba, kurstymas, palankesnių sąlygų sudarymas ir patarimai vykdant bet kurį iš a, b ir c punktuose nurodytų veiksmų.
4. Veikla yra pripažįstama pinigų plovimu net tada, kai veiksmai, dėl kurių atsirado turtas, skirtas pinigų plovimui, buvo vykdomi kitos valstybės narės teritorijoje arba trečiosios valstybės teritorijoje.
5. Šioje direktyvoje terminas „teroristų finansavimas“ reiškia lėšų teikimą arba rinkimą bet kokiais būdais, tiesiogiai ar netiesiogiai, siekiant jas visas arba iš dalies panaudoti (arba žinant, kad jos bus panaudotos) vykdyti nusikaltimams, apibrėžtiems Tarybos pamatinio sprendimo 2002/475/TVR ⁽¹⁾ 1–4 straipsniuose.
6. Žinojimas, ketinimas arba tikslas – kaip vienas iš būtinų 3 ir 5 dalyse nurodytų veiklos elementų – gali būti numanomas iš objektyvių faktinių aplinkybių.

2 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma šiems įpareigotiesiems subjektams:
 1. kredito įstaigoms;
 2. finansų įstaigoms;
 3. šiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kai jie vykdo savo profesinę veiklą:
 - a) auditoriams, išorės apskaitininkams ir mokesčių konsultantams;
 - b) notarams ir kitiems nepriklausomiems teisininkams, kai jie dalyvauja kokiame nors finansų ar nekilnojamojo turto sandoryje, tiek veikdami kliento vardu ir jo naudai, tiek padėdami savo klientui planuoti ar vykdyti sandorius, susijusius su:
 - i) nekilnojamojo turto ar verslo subjektų pirkimu ir pardavimu;
 - ii) klientų pinigų, vertybinių popierių ar kito turto valdymu;
 - iii) banko, taupomųjų ar vertybinių popierių sąskaitų atidarymu ar valdymu;

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu (OL L 164, 2002 6 22, p. 3).

- iv) įnašų, reikalingų bendrovių sukūrimui, veikimui ar valdymui, organizavimu;
- v) patikos, bendrovių, fondų ar panašių struktūrų sukūrimu, veikimu ar valdymu;
- c) patikos ar bendrovių paslaugų teikėjams, nenumatytiems a arba b punkte;
- d) nekilnojamojo turto agentams;
- e) kitiems asmenims, prekiaujantiems prekėmis, jeigu mokėjimai atliekami arba gaunami grynaisiais pinigais, o mokėjimo suma yra 10 000 EUR ar daugiau, nepriklausomai nuo to, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo tarpusavyje susijusios;
- f) lošimo paslaugų teikėjams.

2. Valstybės narės, atlikusios tinkamą rizikos vertinimą, gali nuspręsti tam tikrų lošimo paslaugų teikėjams, išskyrus kazino, visiškai arba iš dalies netaikyti nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, remdamosi įrodyta maža rizika, kurią kelia tokių paslaugų operacijų pobūdis ir, atitinkamais atvejais, mastas.

Kaip vieną iš veiksmų, į kuriuos valstybės narės atsižvelgia atlikdamos rizikos vertinimą, jos turi įvertinti vykdomų sandorių pažeidžiamumo laipsnį, įskaitant su mokėjimo metodais susijusius aspektus.

Savo atliktame rizikos vertinime valstybės narės nurodo, kaip jos atsižvelgė į ataskaitose, kurias Komisija paskelbė pagal 6 straipsnį, pateiktas atitinkamas išvadas.

Komisijai pranešama apie pagal pirmą pastraipą valstybės narės priimtą sprendimą ir pateikiamas jo pagrindimas, grindžiamas konkrečiu rizikos vertinimu. Komisija apie tą sprendimą praneša kitoms valstybėms narėms.

3. Valstybės narės gali nuspręsti, kad asmenys, kurie finansine veikla užsiima retai arba labai ribotai, o pinigų plovimo ar teroristų finansavimo rizika yra maža, nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, jei laikomasi visų šių kriterijų:

- a) finansinės veiklos absoliuti vertė yra ribota;
- b) finansinė veikla yra apribota sandoriais;
- c) finansinė veikla nėra tokių asmenų pagrindinė veikla;
- d) finansinė veikla yra tokių asmenų pagalbinė ir tiesiogiai susijusi su jų pagrindine veikla;
- e) tokių asmenų pagrindinė veikla nėra 1 dalies 3 punkto a–d arba f papunktyje nurodyta veikla;
- f) finansinė veikla yra teikiama tik tokių asmenų pagrindinės veiklos klientams ir nėra apskritai siūloma visuomenei.

Pirma pastraipa netaikoma asmenims, užsiimantiems piniginių perlaidų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB ⁽¹⁾ 4 straipsnio 13 punkte, veikla.

4. 3 dalies a punkto tikslais valstybės narės reikalauja, kad bendra finansinės veiklos apyvarta neviršytų ribinės vertės, kuri turi būti pakankamai žema. Ta ribinė vertė turi būti pakankamai žema. Ta ribinė vertė nustatoma nacionaliniu lygiu, atsižvelgiant į finansinės veiklos pobūdį.

5. 3 dalies b punkto tikslais valstybės narės taiko didžiausią leistiną ribinę vertę kiekvienam klientui ir kiekvienam nenuolatiniam sandoriui, nepaisydamos, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija, ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo susijusios tarpusavyje. Ta didžiausia ribinė vertė nustatoma nacionaliniu lygiu atsižvelgiant į finansinės veiklos pobūdį. Ji turi būti pakankamai žema siekiant užtikrinti, kad nurodyto pobūdžio sandoriai būtų nepraktiškas ir neveiksmingas metodas pinigams plauti arba teroristams finansuoti, ir neturi viršyti 1 000 EUR sumos.

6. 3 dalies c punkto tikslais valstybės narės reikalauja, kad finansinės veiklos apyvarta neviršytų 5 % bendros atitinkamo fizinio ar juridinio asmens vykdomos veiklos apyvartos.

⁽¹⁾ 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL L 319, 2007 12 5, p. 1).

7. Šio straipsnio tikslais atlikdamos pinigų plovimo arba teroristų finansavimo rizikos vertinimą valstybės narės ypatingą dėmesį skiria tai finansinei veiklai, apie kurią manoma, kad dėl jos pobūdžio ypač galima ja naudotis arba piktnaudžiauti siekiant plauti pinigus ar finansuoti teroristus.
8. Valstybių narių pagal 3 dalį priimtuose sprendimuose nurodomos priežastys, kuriomis remiantis jie yra priimami. Pasikeitus aplinkybėms, valstybės narės gali nuspręsti atšaukti tokius sprendimus. Valstybės narės apie tokius sprendimus praneša Komisijai. Komisija apie tuos sprendimus praneša kitoms valstybėms narėms.
9. Valstybės narės pradeda rizika grindžiamą stebėsenos veiklą arba imasi kitų pakankamų priemonių užtikrinti, kad nebūtų piktnaudžiaujama pagal šį straipsnį priimtuose sprendimuose suteiktomis išimtimis.

3 straipsnis

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, įskaitant jos filialus, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte, esanti Sąjungoje, nepriklausomai nuo to, ar jos pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, ar trečiojoje valstybėje;
2. finansų įstaiga:
 - a) įmonė, kuri nėra kredito įstaiga ir kuri verčiasi vienos ar kelių rūšių, išvardytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽²⁾ I priedo 2–12 punktuose ir 14 bei 15 punktuose, veikla, įskaitant valiutos keityklų veiklą;
 - b) draudimo įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB ⁽³⁾ 13 straipsnio 1 punkte, jeigu ji vykdo gyvybės draudimo veiklą, kuriai taikoma ta direktyva;
 - c) investicinė įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB ⁽⁴⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
 - d) kolektyvinio investavimo subjektas, prekiaujantis savo investiciniais vienetais ar akcijomis;
 - e) draudimo tarpininkas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/92/EB ⁽⁵⁾ 2 straipsnio 5 punkte, kai jo veiklos objektas yra gyvybės draudimas ir kitos su investicijomis susijusios paslaugos, išskyrus priklausomą draudimo tarpininką, kaip apibrėžta to straipsnio 7 punkte;
 - f) a–e punktuose nurodytų finansų įstaigų Sąjungoje esantys filialai, nepriklausomai nuo to, ar jų pagrindinė buveinė yra valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje;
3. turtas – bet koks fizinis arba ne fizinis, kilnojamas arba nekilnojamas, materialus arba nematerialus turtas ir bet kokios formos, įskaitant elektroninę ar skaitmeninę, teisiniai dokumentai arba priemonės, įrodantys nuosavybės teisę į šį turtą arba su juo susijusias teises;
4. nusikalstama veikla – bet koks nusikalstamas dalyvavimas vykdant šiuos sunkius nusikaltimus:
 - a) veiksmus, nustatytus Pamatinio sprendimo 2002/475/TVR 1–4 straipsniuose;
 - b) bet kokius nusikaltimus, nurodytus 1988 m. Jungtinių Tautų organizacijos konvencijos dėl kovos su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta 3 straipsnio 1 dalies a punkte;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudenčių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

⁽⁴⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁵⁾ 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo (OL L 9, 2003 1 15, p. 3).

- c) nusikalstamų organizacijų veiklą, kaip apibrėžta Tarybos bendrųjų veiksmų 98/733/TVR ⁽¹⁾ 1 straipsnyje;
- d) Sąjungos finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą, bent jau sunkų, kaip apibrėžta Konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽²⁾ 1 straipsnio 1 dalyje ir 2 straipsnio 1 dalyje;
- e) korupciją;
- f) visus nusikaltimus, įskaitant mokestinius nusikaltimus, susijusius su tiesioginiais ir netiesioginiais mokesčiais, kaip apibrėžta valstybių narių nacionalinėje teisėje, už kuriuos numatyta ilgesnė kaip vienu metų maksimali laisvės atėmimo ar įkalinimo bausmė, arba visus nusikaltimus, už kuriuos numatyta ilgesnė kaip šešių mėnesių minimali laisvės atėmimo ar įkalinimo bausmė (valstybėse narėse, kurių teisės sistemose nusikaltimams yra nustatyta minimali riba);
5. savireguliuojamo organas – organas, atstovaujantis tam tikros profesijos atstovams ir atliekantis vaidmenį ją reglamentuojant, vykdamas tam tikras priežiūros arba stebėsenos pobūdžio funkcijas ir užtikrinant, kad būtų laikomasi su jomis susijusių taisyklių;
6. tikrasis savininkas – fizinis (-iai) asmuo (-enys), kuris (-ie) faktiškai yra kliento savininkas (-ai) arba jį kontroliuoja, ir (arba) fizinis (-iai) asmuo (-enys), kurio (-ių) vardu yra vykdomas sandoris ar veikla; tikruoju savininku laikomas bent:
- a) įmonėse:
- i) fizinis (-iai) asmuo (-enys), kuriam (-iems) faktiškai priklauso juridinio asmens nuosavybė arba kontrolė, nes jis (jie) tiesiogiai arba netiesiogiai turi pakankamą to subjekto akcijų, balsavimo teisių arba nuosavybės dalies procentą, be kita ko, per pareikštinių akcijų valdymą ar kontrolę kitomis priemonėmis, išskyrus bendroves, įtrauktas į biržos sąrašus reguliuojamoje rinkoje, kurioje taikomi reikalavimai atskleisti informaciją, atitinkantys Sąjungos teisę, arba lygiaverčiai tarptautiniai standartai, kuriais užtikrinamas tinkamas informacijos apie savininkus skaidrumas.
- Fizinis asmuo, kuris turi 25 % plius vieną akciją arba didesnę nei 25 % kliento nuosavybės dalį, yra laikomas tiesioginiu savininku. Fizinis (-iai) asmuo (-enys), kontroliuojantis (-ys) įmonę arba kelias įmones, kuri (-ios) turi 25 % plius vieną akciją arba didesnę nei 25 % kliento nuosavybės dalį, yra laikomas (-i) netiesioginiu (-iais) savininku (-ais). Ši nuostata taikoma nedarant poveikio valstybių narių teisei nuspręsti, kad nuosavybė arba kontrolė gali rodyti mažesnę procentinę dalis. Nuspręsti, ar kontrolė vykdoma kitomis priemonėmis, galima, *inter alia*, vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES ⁽³⁾ 22 straipsnio 1–5 dalyse išdėstytais kriterijais;
- ii) vyresniojo (-ųjų) vadovo (-ų) pareigas einantis (-ys) fizinis (-iai) asmuo (-enys), jei, panaudojus visas įmanomas priemones ir neturint pagrįstų įtarimų, i punkte nurodytas asmuo nenustatytas arba jei kyla abejonų, kad nustatytas (-i) asmuo (-enys) yra tikrasis (-ieji) savininkas (-ai), įpareigotieji subjektai saugo įrašus apie veiksmus, kurių imtasi siekiant nustatyti tikruosius savininkus pagal i ir šį papunkčius;
- b) patikos struktūrų atveju:
- i) patikėtojas;
- ii) patikėtinis (-iai);
- iii) saugotojas, jei esama;
- iv) naudos gavėjai arba (jei asmenys, gaunantys naudos iš juridinio vieneto ar juridinio asmens, dar nėra žinomi) asmenų, kurių interesams atstovauti tas juridinis vienetas ar juridinis asmuo yra sukurti arba kurių interesams jie šiuo metu atstovauja, klasė;
- v) kitas fizinis asmuo, faktiškai kontroliuojantis patikos struktūrą per tiesioginę arba netiesioginę nuosavybę arba kitomis priemonėmis;

⁽¹⁾ 1998 m. gruodžio 21 d. Bendrieji veiksmai 98/733/TVR, Tarybos priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu ir prilyginantys dalyvavimą nusikalstamoje organizacijoje Europos Sąjungos valstybėse narėse baudžiamajam nusikaltimui (OL L 351, 1998 12 29, p. 1).

⁽²⁾ OL C 316, 1995 11 27, p. 49.

⁽³⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

- c) tokių juridinių asmenų, kaip fondai, ir į patikos struktūras panašių juridinių vienetų atveju – fizinis (-iai) asmuo (-enys), einantis (-ys) b punkte nurodytoms pareigoms lygiavertės arba į jas panašias pareigas;
7. patikos arba bendrovių paslaugų teikėjas – asmuo, kuris verslo tikslais trečiosioms šalims teikia bet kurias iš toliau išvardytų paslaugų:
- a) steigia bendroves ar kitokius juridinius asmenis;
 - b) eina bendrovės direktoriaus ar sekretoriaus, partnerystės subjekto partnerio ar panašias pareigas kituose juridiniuose asmenyse arba pasirūpina, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas;
 - c) suteikia registruotą buveinę, verslo adresą, korespondencijos ar administracinę adresą ir kitas su tuo susijusias paslaugas bendrovei, partnerystės subjektui arba bet kokiam kitam juridiniam asmeniui ar juridiniam vienetui;
 - d) veikia kaip tiesioginės patikos ar panašaus juridinio vieneto patikėtinis arba pasirūpina, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas;
 - e) veikia kaip nominalus akcininkas už kitą asmenį, jei tai nėra bendrovė, įtraukta į biržos sąrašus reguliuojamoje rinkoje, kurioje taikomi reikalavimai atskleisti informaciją pagal Sąjungos teisę arba lygiavertčiai tarptautiniai standartai, arba pasirūpina, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas;
8. korespondentiniai santykiai:
- a) vieno banko (korespondento) kitam bankui (respondentui) teikiamos banko paslaugos, įskaitant einamosios sąskaitos arba kitų įsipareigojimų sąskaitos ir susijusių paslaugų, pavyzdžiui, pinigų valdymo, tarptautinių lėšų pervedimų, čekių kliringo, perleidžiamųjų sąskaitų ir užsienio valiutos keitimo paslaugų, suteikimą;
 - b) kredito įstaigų, finansų įstaigų ir kredito bei finansų įstaigų tarpusavio santykiai, įskaitant atvejus, kai korespondento įstaiga teikia panašias paslaugas respondentui įstaigai, ir įskaitant santykius, kurie užmegzti vertybinių popierių sandorių arba lėšų pervedimo tikslais;
9. politikoje dalyvaujantis asmuo – fizinis asmuo, kuriam yra arba buvo patikėtos svarbios viešosios pareigos, be kita ko:
- a) valstybių vadovai, Vyriausybės vadovai, ministrai, viceministrai arba ministrų pavaduotojai;
 - b) parlamentų arba panašių teisėkūros institucijų nariai;
 - c) politinių partijų valdymo organų nariai;
 - d) aukščiausiųjų teismų, Konstitucinių Teismų ar kitų aukščiausiųjų teisminių institucijų, kurių sprendimai negali būti apskundžiami, išskyrus išskirtinius atvejus, nariai;
 - e) audito rūmų ar centrinių bankų valdybų nariai;
 - f) ambasadoriai, laikinieji reikalų patikėtiniai ir aukšto rango ginkluotųjų pajėgų karininkai;
 - g) valstybės valdomų įmonių administracinių, valdymo ar priežiūros organų nariai;
 - h) tarptautinės organizacijos direktoriaus, direktoriaus pavaduotojo ir valdybos nario arba lygiavertės pareigas einantis asmuo.
- Nė viena iš a–h papunkčiuose nurodytų viešųjų pareigų neapima vidutinio ar žemesnio rango pareigūnų;
10. šeimos nariai:
- a) politikoje dalyvaujančio asmens sutuoktinis arba jam prilyginamas asmuo;
 - b) politikoje dalyvaujančio asmens vaikai ir jų sutuoktiniai arba jiems prilyginami asmenys;
 - c) politikoje dalyvaujančio asmens tėvai;

11. artimi pagalbininkai:
 - a) fiziniai asmenys, apie kuriuos yra žinoma, kad jie turi bendrą tikrąją nuosavybės teisę į juridinius asmenis ar juridinius vienetus, arba kitus artimus verslo ryšius su politikoje dalyvaujančiu asmeniu;
 - b) fiziniai asmenys, kurie yra vieninteliai tikrieji juridinio asmens arba juridinio vieneto, apie kuriuos yra žinoma, kad jie buvo įsteigti *de facto* siekiant naudoti politikoje dalyvaujančiam asmeniui, savininkai;
12. vyresnioji vadovybė – pareigūnas arba darbuotojas, turintis pakankamai žinių apie įstaigai kylančią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką ir einantis pakankamai aukštas pareigas, kad priimtų sprendimus, turinčius įtakos jai kylančiai rizikai, ir jis ne visais atvejais turi būti direktorių valdybos narys;
13. verslo santykiai – verslo, profesiniai arba komerciniai santykiai, kurie susiję su įpareigotojo subjekto profesine veikla ir kuriuos kontaktų užmezgimo momentu numatoma tęsti tam tikrą laiką;
14. lošimo paslaugos – paslaugos, susijusios su piniginės vertės statymu azartiniuose lošimuose, įskaitant paslaugas, kurioms reikia tam tikrų įgūdžių, pvz., loterijas, kazino žaidimus, pokerį ir lažybų operacijas, kurios teikiamos fizinėje vietoje arba bet koku būdu per atstumą, elektroninėmis priemonėmis arba bet kokiomis kitomis ryšių technologijomis ir atskiru paslaugų gavėjo prašymu;
15. grupė – įmonių grupė, kurią sudaro patronuojančioji įmonė, jos patronuojamosios įmonės ir subjektai, kuriuose patronuojančioji įmonė arba jos patronuojamosios įmonės turi kapitalo dalį, taip pat įmonės, kurias sieja tarpusavio ryšiai, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnyje;
16. elektroniniai pinigai – elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte;
17. fiktyvus bankas – kredito ar finansų įstaiga arba įstaiga, vykdoma veiklą, lygiavertę kredito ir finansų įstaigų vykdomai veiklai, kuri įsteigta jurisdikcijoje, kurioje tokia įstaiga fiziškai neegzistuoja ir kartu neturi adekvačios valdymo ir kontrolės struktūros, ir kuri nėra reguliuojamos finansų grupės dalis.

4 straipsnis

1. Valstybės narės, laikydamosi rizika grindžiamo požiūrio, užtikrina, kad šios direktyvos taikymo sritis visiškai arba iš dalies apimtų ne tik 2 straipsnio 1 dalyje nurodytus įpareigotuosius subjektus, bet ir kitas profesijas bei kitų kategorijų įmones, kurių veikla ypač gali būti panaudojama pinigų plovimo ar teroristų finansavimo tikslais.
2. Jei valstybė narė išplečia šios direktyvos taikymo sritį 2 straipsnio 1 dalyje nenurodytoms profesijoms ar nenurodytų kategorijų įmonėms, ji apie tai informuoja Komisiją.

5 straipsnis

Siekdamos užkirsti kelią pinigų plovimui ir teroristų finansavimui, valstybės narės šios direktyvos taikymo srityje gali priimti arba palikti galioti griežtesnes nuostatas, neviršydamos Sąjungos teisėje nustatytų apribojimų.

2 SKIRSNIS

Rizikos vertinimas

6 straipsnis

1. Komisija atlieka pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, darančios įtaką vidaus rinkai ir susijusios su tarpvalstybine veikla, įvertinimą.

Tuo tikslu Komisija ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d. parengia ataskaitą, kurioje nustatoma, analizuojama ir įvertinama ta rizika Sąjungos lygiu. Po to Komisija savo ataskaitą atnaujina kas dvejus metus arba, jei tikslinga, dažniau.

2. 1 dalyje nurodyta ataskaita apima bent šiuos aspektus:

- a) vidaus rinkos sritis, kurioms kyla didžiausia rizika;

- b) su kiekvienu atitinkamu sektoriumi susijusias rizikas;
- c) labiausiai paplitusias priemones, kuriomis naudojasi nusikaltėliai iš neteisėtos veiklos gautoms pajamoms plauti.
3. Komisija leidžia susipažinti su 1 dalyje nurodyta ataskaita valstybėms narėms ir įpareigotiesiems subjektams, kad padėtų jiems nustatyti, suprasti, valdyti ir mažinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką ir kad kiti suinteresuotieji subjektai, įskaitant nacionalinius teisės aktų leidėjus, Europos Parlamentą, EPI ir FŽP atstovus, galėtų geriau suvokti pavojus.
4. Komisija teikia rekomendacijas valstybėms narėms dėl nustatytai rizikai mažinti tinkamų priemonių. Jei valstybės narės, rengdamos savo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu procedūras, nusprendžia nesilaikyti jokių rekomendacijų, jos apie tai praneša Komisijai ir nurodo tokio sprendimo priežastis.
5. EPI per jungtinį komitetą ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 26 d. parengia nuomonę dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, darančios įtaką Sąjungos finansų sektoriui (toliau – bendra nuomonė). Po to EPI per jungtinį komitetą parengia nuomonę kas dvejus metus.
6. Komisija, atlikdama 1 dalyje nurodytą įvertinimą, organizuoja veiklą Sąjungos lygiu, atsižvelgia į 5 dalyje nurodytas bendras nuomones ir į tą veiklą įtraukia valstybių narių ekspertus pinigų plovimo ir teroristų finansavimo srityje, FŽP atstovus bei, kai tikslinga, kitas Sąjungos lygmens įstaigas. Komisija leidžia susipažinti su bendromis nuomonėmis valstybėms narėms ir įpareigotiesiems subjektams, kad padėtų jiems nustatyti, valdyti ir mažinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką.
7. Komisija kas dvejus metus, o prireikus – ir dažniau, teikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl išvadų, gautų remiantis reguliariais rizikos vertinimais, ir veiksmų, kurių buvo imtasi remiantis tomis išvadomis.

7 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė imasi tinkamų veiksmų jai kylančiai pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikai, taip pat bet kokioms su tuo susijusioms duomenų apsaugos problemoms nustatyti, įvertinti, suprasti bei mažinti. Ji tą rizikos vertinimą nuolat atnaujina.
2. Kiekviena valstybė narė paskiria valdžios instituciją arba įsteigia mechanizmą, kuris koordinuotų nacionalinius atsakomuosius veiksmus į 1 dalyje nurodytą riziką. Apie tą instituciją pranešama arba to mechanizmo aprašymas pateikiamas Komisijai, EPI ir kitoms valstybėms narėms.
3. Atlikdamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytus rizikos vertinimus, valstybės narės naudojasi 6 straipsnio 1 dalyje nurodytos ataskaitos išvadomis.
4. Dėl 1 dalyje nurodyto rizikos vertinimo kiekviena valstybė narė:
- a) tą vertinimą naudoja siekdama tobulinti savo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimą, visų pirma nustatydama sritis, kuriose įpareigotieji subjektai turi taikyti griežtesnes priemones, ir atitinkamais atvejais patikslindama, kokių priemonių imtis;
 - b) prireikus nustato, kuriuose sektoriuose arba srityse pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika yra mažesnė ar didesnė;
 - c) tą vertinimą naudoja siekdama padėti paskirstyti išteklius kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu ir nustatyti jų naudojimo prioritetus;
 - d) tą vertinimą naudoja siekdama užtikrinti, kad kiekvienam sektoriui arba sričiai būtų parengtos atitinkamos taisyklės, atsižvelgiant į pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką;
 - e) nedelsdama leidžia įpareigotiesiems subjektams susipažinti su atitinkama informacija, kad jiems būtų lengviau atlikti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimą.

5. Valstybės narės su savo rizikos vertinimų rezultatais leidžia susipažinti, Komisijai, EPI ir kitoms valstybėms narėms.

8 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai imtųsi tinkamų veiksmų jiems kylančiai pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikai nustatyti ir įvertinti, atsižvelgdami į rizikos veiksnius, įskaitant tuos, kurie susiję su jų klientais, šalimis ar geografinėmis vietovėmis, produktais, paslaugomis, sandoriais arba paslaugų teikimo kanalais. Tie veiksmai turi būti proporcingi atsižvelgiant į įpareigotųjų subjektų pobūdį ir dydį.
2. 1 dalyje nurodyti rizikos vertinimai įforminami dokumentais, nuolat atnaujinami ir teikiami atitinkamoms kompetentingoms institucijoms bei atitinkamiems savireguliuojamoms organams. Kompetentingos institucijos gali nuspręsti, kad atskiri dokumentais įtvirtinti rizikos vertinimai yra nereikalingi, jei konkreti sektoriui būdinga rizika yra aiški ir suprantama.
3. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai būtų įdiegę politiką, kontrolės priemones ir procedūras, skirtas pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikai, nustatytai Sąjungos, valstybės narės ir atskiro įpareigotojo subjekto lygmenimis, veiksmingai mažinti ir valdyti. Ta politika, kontrolės priemonės ir procedūros turi būti proporcingos atsižvelgiant į įpareigotųjų subjektų pobūdį ir dydį.
4. 3 dalyje nurodyta politika, kontrolė ir procedūros apima:
 - a) vidaus politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų, įskaitant pavyzdines rizikos valdymo priemones, deramą klientų tikrinimą, pranešimą, įrašų saugojimą, vidaus kontrolę, atitikties užtikrinimo valdymą, įskaitant atitikties užtikrinimo pareigūno paskyrimą vadovybės lygiu, kai tikslinga atsižvelgiant į verslo apimtį ir pobūdį, taip pat darbuotojų tikrinimą, parengimą;
 - b) kai tikslinga atsižvelgiant į verslo apimtį ir pobūdį – nepriklausomą audito funkciją, a punkte nurodytai vidaus politikai, kontrolės priemonėms ir procedūroms išbandyti.
5. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai iš savo vyresniosios vadovybės gautų jų diegiamos politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų patvirtinimą, ir stebi bei prireikus griežtina taikomas priemones.

3 SKIRSNIS

Politika trečiųjų valstybių atžvilgiu

9 straipsnis

1. Siekiant apsaugoti tinkamą vidaus rinkos veikimą, nustatomos trečiųjų valstybių jurisdikcijos, kurių nacionaliniai kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimai turi strateginių trūkumų, dėl kurių Sąjungos finansų sistemai kyla didelių grėsmių (toliau – didelės rizikos trečiosios valstybės).
2. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 64 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos didelės rizikos trečiosios valstybės, atsižvelgiant į strateginius trūkumus, visų pirma susijusius su:
 - a) trečiosios valstybės teisine ir institucine kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistema, visų pirma:
 - i) pinigų plovimo ir teroristų finansavimo kriminalizavimu;
 - ii) priemonėmis, susijusiomis su deramu klientų tikrinimu;
 - iii) reikalavimais, susijusiais su įrašų saugojimu, ir
 - iv) reikalavimais pranešti apie įtartinus sandorius;
 - b) trečiosios valstybės kompetentingų institucijų įgaliojimais ir procedūromis kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje;
 - c) kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemos veiksmingumu mažinant pinigų plovimo ar teroristų finansavimo riziką trečiojoje valstybėje.

3. Deleguotieji aktai, nurodyti 2 dalyje, priimami per vieną mėnesį po to, kai buvo nustatyti toje dalyje nurodyti strateginiai trūkumai.
4. Komisija, rengdama 2 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, atitinkamais atvejais atsižvelgia į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių subjektų, kompetentingų pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu srityje, parengtus aktualius įvertinimus arba ataskaitas apie atskirų trečiųjų valstybių keliamą riziką.

II SKYRIUS

DERAMAS KLIENTŲ TIKRINIMAS

I SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

10 straipsnis

1. Valstybės narės draudžia savo kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms turėti anoniminių sąskaitų arba anoniminių banko atsiskaitymo knygelių. Valstybės narės visais atvejais reikalauja, kad egzistuojančių anoniminių sąskaitų arba anoniminių banko atsiskaitymo knygelių savininkams ir jomis besinaudojantiems asmenims kuo greičiau ir bet koku atveju iki pradėdant naudotis tokiomis sąskaitomis arba banko atsiskaitymo knygėmis būtų taikomos deramo klientų tikrinimo priemonės.
2. Valstybės narės imasi priemonių, kad užkirstų kelią piktnaudžiavimui pareikštinėmis akcijomis ir ilgalaikėmis pareikštinių akcijų pirkimo teisėmis (variantais).

11 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai deramo klientų tikrinimo priemonės taikytų šiais atvejais:

- a) pradėdami verslo santykius;
- b) vykdydami nenuolatinį sandorį:
 - i) kurio vertė – 15 000 EUR ar daugiau, nepriklausomai nuo to, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija, ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo susijusios tarpusavyje, arba
 - ii) kuriuo pervedamos 1 000 EUR sumą viršijančios lėšos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/847 ⁽¹⁾ 3 straipsnio 9 punkte;
- c) prekėmis prekiaujančių asmenų atveju, kai vykdomi nenuolatiniai sandoriai grynaisiais pinigais, kurių vertė – 10 000 EUR ar daugiau, nepriklausomai nuo to, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija, ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo susijusios tarpusavyje;
- d) lošimo paslaugų teikėjams – laimėjimo atsiėmimo ar sumų statymo metu arba abiem atvejais, kai vykdomi sandoriai, kurių vertė – 2 000 EUR ar daugiau, nepriklausomai nuo to, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija, ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo susijusios tarpusavyje;
- e) kai įtariamas pinigų plovimas ar teroristų finansavimas, nepaisant jokios leidžiančios nukrypti nuostatos, išimties ar ribinės vertės;
- f) kai esama abejonų dėl anksčiau gautų kliento tapatybės duomenų teisingumo ar pakankamumo.

12 straipsnis

1. Nukrypdomos nuo 13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktų bei 14 straipsnio, ir remdamosi tinkamu rizikos vertinimu, kuris įrodo mažą riziką, valstybės narės gali leisti įpareigotiesiems subjektams netaikyti tam tikrų deramo klientų tikrinimo priemonių elektroninių pinigų atžvilgiu, jei laikomasi visų toliau išdėstytų rizikos mažinimo sąlygų:

- a) mokėjimo priemonės negalima papildyti arba jai taikoma maksimali 250 EUR dydžio mokėjimo sandorių mėnesinė riba ir ją galima naudoti tik toje valstybėje narėje;
- b) didžiausia elektroniniu būdu saugoma suma neviršija 250 EUR;

⁽¹⁾ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

- c) mokėjimo priemonė yra naudojama tik prekėms ar paslaugoms pirkti;
- d) mokėjimo priemonė negali būti finansuojama anoniminiais elektroniniais pinigais;
- e) tokių pinigų išleidėjas vykdo pakankamą sandorių arba verslo santykių stebėseną, kad būtų galima nustatyti neįprastus ar įtartinus sandorius.

Taikydama pirmos pastraipos b punktą, valstybė narė gali padidinti maksimalią ribą iki 500 EUR mokėjimo priemonėms, kurios gali būti naudojamos tik toje valstybėje narėje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje numatyta nukrypti leidžianti nuostata nebūtų taikoma elektroninių pinigų piniginės vertės išpirkimui grynaisiais pinigais arba grynųjų pinigų išėmimui, kai išperkama suma viršija 100 EUR.

13 straipsnis

1. Deramo klientų tikrinimo priemonės sudaro:

- a) kliento identifikavimas ir kliento tapatybės patikrinimas remiantis iš patikimo ir nepriklausomo šaltinio gautais dokumentais, duomenimis ar informacija;
- b) tikrojo savininko tapatybės nustatymas ir pagrįstų priemonių, reikalingų to asmens tapatybei patikrinti tam, kad įpareigotasis subjektas įsitikintų žinantis, kas yra tikrasis savininkas, taikymas, be kita ko, juridinių asmenų, patikos struktūrų, bendrovių, fondų ir panašių juridinių vienetų atveju imantis pagrįstų priemonių, reikalingų kliento nuosavybės ir kontrolės struktūrai suprasti;
- c) verslo santykių tikslo ir numatomo pobūdžio vertinimas, o atitinkamais atvejais – informacijos apie juos gavimas;
- d) nuolatinė verslo santykių stebėseną, įskaitant sandorių, kurie buvo sudaryti tokių santykių metu, tikrinimą, siekiant užtikrinti, kad vykdomi sandoriai atitiktų įpareigotojo subjekto turimas žinias apie klientą, jo verslą ir rizikos pobūdį, prireikus įskaitant žinias apie lėšų šaltinį bei užtikrinant, kad turimi dokumentai, duomenys ar informacija būtų nuolat atnaujinami.

Vykdam pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytas priemones įpareigotieji subjektai taip pat patikrina, kad asmuo, kuris teigia veikiantis kliento vardu, turėtų leidimą tai daryti, ir nustato bei patikrina to asmens tapatybę.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai taikytų visus 1 dalyje nustatytus deramo klientų tikrinimo reikalavimus. Tačiau įpareigotieji subjektai, atsižvelgdami į rizikos lygį, gali nustatyti tokių priemonių apimtį.

3. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai, vertindami pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, atsižvelgtų bent jau į I priede nustatytus kintamuosius.

4. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai galėtų kompetentingoms institucijoms arba savireguliuojamoms organams įrodyti, kad priemonės yra tinkamos atsižvelgiant į nustatytą pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką.

5. Gyvybės draudimo ar kito su investicijomis susijusio draudimo veiklos atveju valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos ir finansų įstaigos, be deramo klientų tikrinimo priemonių, kurias reikalaujama taikyti klientui ir tikrajam savininkui, gyvybės draudimo ir kito su investicijomis susijusio draudimo sutarčių naudos gavėjų atžvilgiu, kai tik naudos gavėjai yra nustatomi arba nurodomi, taikytų toliau nurodytas deramo klientų tikrinimo priemones:

- a) naudos gavėjų, kurie nustatomi kaip konkrečiai įvardyti asmenys arba juridiniai vienetai, atžvilgiu – pasižymėtų asmens vardą ir pavardę arba pavadinimą;
- b) naudos gavėjų, kurie nurodomi pagal požymius ar klasę arba kitais būdais, atžvilgiu – gautų pakankamai informacijos apie tuos naudos gavėjus, kad kredito įstaigos ar finansų įstaiga įsitikintų, jog galės nustatyti naudos gavėjo tapatybę išmokų išmokėjimo metu.

Pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytais atvejais naudos gavėjų tapatybė patikrinama išmokant išmokas. Kai gyvybės draudimas ar kitas su investicijomis susijęs draudimas visiškai arba iš dalies perduodamas trečiajai šaliai, kredito įstaigos ir finansų įstaigos, žinodamos apie perdavimą, tikrojo savininko tapatybę nustato draudimą perduodant fiziniam ar juridiniam asmeniui arba juridiniam vienetui, savo naudai gaunantiems perduodamos draudimo sutarties vertę.

6. Patikos struktūrų ar panašių juridinių vienetų naudos gavėjų, kurie nurodomi pagal konkrečius požymius arba klasę, atžvilgiu įpareigotasis subjektas gauna pakankamai informacijos apie naudos gavėją, kad įsitikintų, jog galės nustatyti naudos gavėjo tapatybę išmokų išmokėjimo metu arba naudos gavėjui pasinaudojant jam suteiktomis teisėmis.

14 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad kliento ir tikrojo savininko tapatybė būtų patikrinta prieš pradėdant verslo santykius ar prieš vykdant sandorį.
2. Nukrypdomos nuo 1 dalies, valstybės narės gali leisti baigti tikrinti kliento ir tikrojo savininko tapatybę pradėdant verslo santykius, jei tai būtina siekiant netrukdyti įprastai verslo praktikai ir kai pinigų plovimo ar teroristų finansavimo rizika yra nedidelė. Tokiais atvejais tos procedūros užbaigiamos kiek įmanoma greičiau po pradinio ryšio užmezgimo.
3. Nukrypdomos nuo 1 dalies, valstybės narės gali leisti atidaryti sąskaitą kredito įstaigoje arba finansų įstaigoje, įskaitant sąskaitas, suteikiančias galimybę vykdyti perleidžiamųjų vertybinių popierių sandorius, su sąlyga, kad yra numatytos adekvačios apsaugos priemonės, užtikrinančios, kad sandoriai nebūtų vykdomi paties kliento arba jo vardu tol, kol nebus visiškai įgyvendinti 13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nustatyti deramo klientų tikrinimo reikalavimai.
4. Valstybės narės reikalauja, kad tais atvejais, kai įpareigotasis subjektas negali laikytis 13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b arba c punkte nustatytų deramo klientų tikrinimo reikalavimų, jis nevykdytų sandorių per banko sąskaitą, nepradėtų verslo santykių ar nevykdytų sandorio, taip pat nutrauktų verslo santykius bei apsvaistytų galimybę pagal 33 straipsnį pranešti FŽP apie įtartiną sandorį, susijusį su klientu.

Valstybės narės notarams, kitiems nepriklausomiems teisininkams, auditoriams, išorės apskaitininkams ir mokesčių konsultantams pirmos pastraipos netaiko tik tokia apimtimi, kiek tie asmenys nustato savo kliento teisinį statusą, gina tą klientą arba jam atstovauja teismo procese ar su tokiu procesu susijusiais atvejais, įskaitant konsultacijų dėl proceso pradėjimo arba jo išvengimo teikimą.

5. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai deramo klientų tikrinimo priemonės taikytų ne tik visiems naujiems klientams, bet, atsižvelgdami į rizikos lygį, tinkamu metu jas taikytų ir esamiems klientams, taip pat tuomet, kai pasikeičia atitinkamos kliento aplinkybės.

2 SKIRSNIS

Supaprastintas deramas klientų tikrinimas

15 straipsnis

1. Kai valstybė narė arba įpareigotasis subjektas nustato mažesnės rizikos sritis, ta valstybė narė gali leisti įpareigotiesiems subjektams taikyti supaprastinto deramo klientų tikrinimo priemones.
2. Prieš taikydami supaprastinto deramo klientų tikrinimo priemones, įpareigotieji subjektai įsitikina, kad verslo santykiai arba sandoris kelia mažesnio laipsnio riziką.
3. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai vykdytų pakankamą sandorių ir verslo santykių stebėseną, kad būtų galima nustatyti neįprastus ar įtartinus sandorius.

16 straipsnis

Vertindamos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, susijusią su klientų tipais, geografinėmis sritimis ir tam tikrais produktais, paslaugomis, sandoriais ar paslaugų teikimo kanalais, valstybės narės ir įpareigotieji subjektai atsižvelgia bent jau į II priede išdėstytus galimai mažesnės rizikos situacijų veiksnius.

17 straipsnis

EPI ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d. pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį parengia kompetentingoms institucijoms ir kredito įstaigoms bei finansų įstaigoms skirtas gaires dėl rizikos veiksmių, į kuriuos reikia atsižvelgti, ir dėl priemonių, kurių reikia imtis tais atvejais, kai tinkama taikyti supaprastinto deramo klientų tikrinimo priemonės. Ypač atsižvelgiama į veiklos pobūdį bei apimtį, ir, prirėikus ir kai tai proporcinga, nustatomos konkrečios priemonės.

3 SKIRSNIS

Sustiprintas deramas klientų tikrinimas

18 straipsnis

1. 19–24 straipsniuose nurodytais atvejais ir trečiosiose valstybėse, kurias Komisija yra nustačiusi kaip didelės rizikos trečiąsias valstybes, įsikūrusių fizinių asmenų ar įsisteigusių juridinių asmenų atžvilgiu, taip pat kitais valstybių narių ar įpareigotųjų subjektų nustatytos didesnės rizikos atvejais valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai taikytų sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemonės siekiant tos rizikos tinkamo valdymo ir mažinimo.

Sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemonės neprivalo būti automatiškai taikomos Sąjungoje įsisteigusių įpareigotųjų subjektų filialams ar patronuojamosioms įmonėms, kuriose jie turi daugumą akcijų, esantiems didelės rizikos trečiosiose valstybėse, jei tie filialai ar patronuojamosios įmonės, kuriose jie turi daugumą akcijų, visiškai laikosi visos grupės politikos ir procedūrų pagal 45 straipsnį. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai tokiais atvejais taikytų rizika grindžiamą požiūrį.

2. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai, kiek pagrįstai įmanoma, išnagrinėtų visų sudėtingų ir neįprastai didelės sumos sandorių aplinkybes bei tikslą ir visas neįprastas sandorių struktūras, kurios neturi akivaizdaus ekonominio ar teisėto tikslo. Visų pirma, įpareigotieji subjektai sugriežtina verslo santykių stebėsenos laipsnį ir pobūdį, kad nustatytų, ar tie sandoriai ar veiksmai atrodo įtartini.

3. Vertindamos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, valstybės narės ir įpareigotieji subjektai atsižvelgia bent jau į III priede išdėstytus galimai didesnės rizikos situacijų veiksnius.

4. EPI ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d. pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį parengia kompetentingoms institucijoms ir kredito įstaigoms bei finansų įstaigoms skirtas gaires dėl rizikos veiksmių, į kuriuos reikia atsižvelgti, ir dėl priemonių, kurių reikia imtis tais atvejais, kai tikslinga taikyti sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemonės. Ypač atsižvelgiama į veiklos pobūdį bei apimtį, ir, prirėikus ir kai tai proporcinga, nustatomos konkrečios priemonės.

19 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad tarpvalstybinių korespondentinių santykių su trečiosios valstybės įstaigomis respondentėmis atžvilgiu, be 13 straipsnyje nustatytų deramo klientų tikrinimo priemonių, jų kredito įstaigos ir finansų įstaigos:

- a) surinktų pakankamai informacijos apie įstaigą respondentę, kad būtų galima visiškai suprasti įstaigos respondentės veiklos pobūdį ir remiantis viešai prieinama informacija nustatyti, kokia yra įstaigos reputacija bei priežiūros kokybė;
- b) įvertintų įstaigos respondentės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu kontrolės mechanizmus;
- c) prieš pradėdamos naujus korespondentinius santykius gautų vyresniosios vadovybės pritarimą;
- d) dokumentais įtvirtintų atitinkamus kiekvienos įstaigos įsipareigojimus;
- e) perleidžiamųjų sąskaitų atžvilgiu įsitikintų, kad įstaiga respondentė patikrino klientų, turinčių tiesioginę prieigą prie įstaigos korespondentės sąskaitų, tapatybę ir atlieka nuolatinį jų deramą tikrinimą, ir kad tokia įstaiga, gavusi prašymą, gali įstaigai korespondentei pateikti atitinkamus deramo klientų tikrinimo duomenis.

20 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad sandorių arba verslo santykių su politikoje dalyvaujančiais asmenimis atžvilgiu, be 13 straipsnyje nustatytų deramo klientų tikrinimo priemonių, įpareigotieji subjektai:

- a) turėtų įdiegtas atitinkamas rizikos valdymo sistemas, įskaitant rizika grindžiamas procedūras, kuriomis nustatoma, ar klientas arba kliento tikrasis savininkas yra politikoje dalyvaujantis asmuo;
- b) verslo santykių su politikoje dalyvaujančiais asmenimis atvejais taikytų šias priemones:
 - i) verslo santykiams su tokiais asmenimis pradėti arba jiems tęsti gautų vyresniosios vadovybės pritarimą;
 - ii) imtūsi atitinkamų priemonių turto šaltiniui ir lėšų, kurios yra susijusios su verslo santykiais arba sandoriais su tokiais asmenimis, šaltiniui nustatyti;
 - iii) vykdytų sustiprintą nuolatinę tų verslo santykių stebėseną.

21 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai imtūsi pagrįstų priemonių nustatyti, ar gyvybės draudimo ar kito su investicijomis susijusio draudimo sutarties naudos gavėjai ir (arba), atitinkamais atvejais, naudos gavėjo tikrasis savininkas yra politikoje dalyvaujantis asmuo. Tų priemonių imamasi ne vėliau kaip išmokant išmokas arba visiškai ar iš dalies perduodant draudimo sutartį. Nustačius didesnę riziką, valstybės narės reikalauja, kad, be 13 straipsnyje nustatytų deramo klientų tikrinimo priemonių, įpareigotieji subjektai:

- a) informuotų vyresniąją vadovybę prieš išmokėdami pajamas pagal draudimo sutartį;
- b) atliktų griežtesnį visų verslo santykių su draudėju patikrinimą.

22 straipsnis

Kai politikoje dalyvaujantis asmuo nustoja eiti svarbias viešąsias pareigas valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje arba svarbias viešąsias pareigas tarptautinėje organizacijoje, įpareigotieji subjektai ne trumpesnę nei 12 mėnesių laikotarpį privalo toliau atsižvelgti į to asmens tebekeliamą riziką ir taikyti tinkamas pagal rizikos lygį pritaikytas priemones tol, kol nustatoma, kad tas asmuo nebekelia politikoje dalyvaujantiems asmenims būdingos rizikos.

23 straipsnis

Priemonės, nurodytos 20 ir 21 straipsniuose, taip pat taikomos politikoje dalyvaujančių asmenų šeimos nariams ir artimiems pagalbininkams.

24 straipsnis

Valstybės narės draudžia kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms pradėti ar tęsti korespondentinius santykius su fiktyviu banku. Jos reikalauja, kad tos įstaigos imtūsi tinkamų priemonių užtikrinti, kad jos nepradėtų ir netęstų korespondentinių ryšių su kredito įstaiga ar finansų įstaiga, apie kurią yra žinoma, kad ji leidžia fiktyviam bankui naudotis savo sąskaitomis.

4 SKIRSNIS

Trečiųjų šalių veikla

25 straipsnis

Valstybės narės gali leisti įpareigotiesiems subjektams, vykdam 13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nustatytus deramo klientų tikrinimo reikalavimus, remtis trečiosiomis šalimis. Vis dėlto galutinė atsakomybė už tų reikalavimų įvykdymą tenka trečiaja šalimi besiremiančiam įpareigotajam subjektui.

26 straipsnis

1. Šiame skirsnyje terminas „trečiosios šalys“ reiškia 2 straipsnyje išvardytus įpareigotuosius subjektus, tiems įpareigotiesiems subjektams priklausančias organizacijas ar federacijas arba kitas įstaigas ar asmenis, esančius valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje:

- a) kurie taiko deramo klientų tikrinimo reikalavimus ir įrašų saugojimo reikalavimus, atitinkančius šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus, ir
- b) kurių atitiktis šios direktyvos reikalavimams yra prižiūrima laikantis VI skyriaus 2 skirsnio.

2. Valstybės narės draudžia įpareigotiesiems subjektams remtis trečiosiomis šalimis, įsisteigusiomis didelės rizikos trečiosiose valstybėse. Valstybės narės gali Sąjungoje įsisteigusių įpareigotųjų subjektų filialams ir patronuojamosioms įmonėms, kuriose jie turi daugumą akcijų, netaikyti minėto draudimo, jeigu tie filialai ir patronuojamosios įmonės, kuriose jie turi daugumą akcijų, visiškai laikosi visos grupės politikos ir procedūrų pagal 45 straipsnį.

27 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai iš trečiosios šalies, kuria remiamasi, gautų būtiną informaciją, susijusią su 13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nustatytais deramo klientų tikrinimo reikalavimais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai, į kuriuos kreipiasi klientas, imtųsi tinkamų veiksmų užtikrinti, kad gavusi prašymą trečioji šalis nedelsdama perduotų atitinkamas tapatybės nustatymo ir patikrinimo duomenų ir kitų atitinkamų dokumentų, susijusių su kliento arba tikrojo savininko tapatybe, kopijas.

28 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentinga institucija (kiek tai susiję su visos grupės politika ir procedūromis) ir priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija (kiek tai susiję su filialais ir patronuojamosiomis įmonėmis) galėtų laikyti, kad įpareigotasis subjektas laikosi pagal 26 ir 27 straipsnius priimtų nuostatų taikydamas savo grupės programą, kai laikomasi visų šių sąlygų:

- a) įpareigotasis subjektas remiasi trečiosios šalies, kuri priklauso tai pačiai grupei, pateikta informacija;
- b) ta grupė taiko deramo klientų tikrinimo priemones, įrašų saugojimo taisykles ir kovos su pinigų plovimu bei teroristų finansavimu programas pagal šią direktyvą arba lygiavertes taisykles;
- c) buveinės valstybės narės arba trečiosios valstybės kompetentinga institucija grupės lygiu prižiūri, ar veiksmingai įgyvendinami b punkte nurodyti reikalavimai.

29 straipsnis

Šis skirsnis netaikomas užsakomųjų paslaugų ar atstovavimo santykiams, kai pagal sutartinį susitarimą užsakomųjų paslaugų teikėjas arba atstovas laikytinas įpareigotojo subjekto dalimi.

III SKYRIUS

INFORMACIJA APIE TIKRUOSIUS SAVININKUS

30 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų reikalaujama, jog jų teritorijoje įsteigtos įmonės ir kiti juridiniai asmenys gautų ir saugotų adekvačią, tikslią ir atnaujintą informaciją apie savo tikruosius savininkus, įskaitant informaciją apie turimas naudos teises.

Valstybės narės užtikrina, kad būtų reikalaujama, jog tie subjektai, be informacijos apie savo teisėtą savininką, įpareigotiesiems subjektams pateiktą informaciją apie tikrąjį savininką, kai įpareigotieji subjektai pagal II dalį įgyvendina deramo klientų tikrinimo priemones.

2. Valstybės narės reikalauja, kad 1 dalyje nurodytą informaciją laiku galėtų gauti kompetentingos institucijos ir FŽP.
 3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyta informacija būtų laikoma kiekvienos valstybės narės centriniam registre, pavyzdžiui, komerciniame registre, bendrovių registre, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/101/EB ⁽¹⁾ 3 straipsnyje, arba viešajame registre. Valstybės narės praneša Komisijai šių nacionalinių mechanizmų ypatybes. Toje duomenų bazėje laikoma informacija apie tikruosius savininkus gali būti renkama taikant nacionalines sistemas.
 4. Valstybės narės reikalauja, kad 3 dalyje nurodytame centriniam registre laikoma informacija būtų adekvati, tiksli ir atnaujinta.
 5. Valstybės narės užtikrina, kad informaciją apie tikruosius savininkus visais atvejais galėtų gauti:
 - a) kompetentingos institucijos ir FŽP be jokių apribojimų;
 - b) įpareigotieji subjektai, kai vykdomas deramas klientų tikrinimas pagal II skyrių;
 - c) bet kuris asmuo arba organizacija, kurie gali įrodyti teisėtą interesą.Asmenys arba organizacijos, nurodyti c punkte, gauna informaciją bent apie tikrojo savininko vardą ir pavardę, gimimo metus ir mėnesį, pilietybę, gyvenamosios vietos šalį, taip pat jo turimų naudos teisių pobūdį ir apimtį.
- Šios dalies tikslais galimybei susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus taikomos duomenų apsaugos taisyklės ir gali būti taikoma registracija internetu bei mokesčiai. Už informacijos pateikimą renkami mokesčiai neviršija tokiems veiksams atlikti reikalingų administracinių sąnaudų.
6. Centrinis registras, nurodytas 3 dalyje, užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms ir FŽP būtų laiku suteikiama neribota prieiga, neperspėjant atitinkamo subjekto. Įpareigotiesiems subjektams, vykdančioms deramo klientų tikrinimo priemones, taip pat laiku suteikiama prieiga.
 7. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir FŽP galėtų laiku pateikti 1 ir 3 dalyse nurodytą informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir FŽP.
 8. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai tam, kad įvykdytų deramo klientų tikrinimo reikalavimus pagal II skyrių, naudotųsi ne tik 3 dalyje nurodytu centriniu registru. Tie reikalavimai vykdomi taikant rizika grindžiamą požiūrį.
 9. Valstybės narės gali numatyti, kad išimtinėmis aplinkybėmis, vertinant kiekvieną atvejį atskirai, būtų netaikoma galimybė susipažinti su visa informacija apie tikruosius savininkus arba jos dalimi, kaip nurodyta 5 dalies b ir c punktuose, jei dėl to tikrajam savininkui kiltų sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, smurto ar bauginimo rizika arba jei tikrasis savininkas yra nepilnametis ar kitaip neveiksnus. Pagal šią dalį suteikiamos išimties netaikomos kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms, taip pat įpareigotiesiems subjektams, nurodytiems 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto b papunktyje, kurie yra valstybės pareigūnai.
 10. Komisija ne vėliau kaip 2019 m. birželio 26 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai atskaitą, kurioje įvertinamos sąlygos ir techninės specifikacijos bei procedūros, kuriomis būtų užtikrintas saugus ir veiksmingas 3 dalyje nurodytų centrinių registrų sujungimas per Europos centrinę platformą, įsteigtą pagal Direktyvos 2009/101/EB 4a straipsnio 1 dalį. Prireikus prie tos atskaitos pridėdamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

31 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad tiesioginės patikos patikėtiniai, kurių veiklą reglamentuoja jų teisė, gautų ir saugotų adekvačią, tikslią ir atnaujintą informaciją apie patikos struktūros tikruosius savininkus. Ta informacija apima šių subjektų tapatybę:
 - a) patikėtojo;
 - b) patikėtinio (-ių);
 - c) saugotojo (jei jų esama);

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/101/EB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės reikalauja iš Sutarties 48 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių siekiant apsaugoti narių ir trečiųjų asmenų interesus, koordinavimo, siekiant suvienodinti tokią apsaugos priemones (OL L 258, 2009 10 1, p. 11).

- d) naudos gavėjų tapatybę arba naudos gavėjų kategoriją ir
- e) bet kurio kito fizinio asmens, faktiškai kontroliuojančio patikos struktūrą.
2. Valstybės narės užtikrina, kad patikėtiniai atskleistų informaciją apie savo statusą ir laiku pateiktų 1 dalyje nurodytą informaciją įpareigotiesiems subjektams, kai jie, veikdami kaip patikėtiniai, pradeda verslo santykius arba vykdo nenuolatinį sandorį, viršydami 11 straipsnio b, c ir d punktuose pateiktas ribines vertes.
3. Valstybės narės reikalauja, kad 1 dalyje nurodytą informaciją laiku galėtų gauti kompetentingos institucijos ir FŽP.
4. Valstybės narės reikalauja, kad tuo atveju, kai dėl patikos atsiranda mokestinių pasekmių, 1 dalyje nurodyta informacija būtų laikoma centriniame registre. Centrinis registras užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms ir FŽP būtų laiku suteikiama neribota prieiga, neperspėjant atitinkamos patikos struktūros šalių. Jis taip pat gali laiku suteikti prieigą įpareigotiesiems subjektams, kai jie pagal II skyrių vykdo deramą klientų tikrinimą. Valstybės narės praneša Komisijai apie tų nacionalinių mechanizmų ypatybes.
5. Valstybės narės reikalauja, kad 4 dalyje nurodytame centriniame registre laikoma informacija būtų adekvati, tiksli ir atnaujinta.
6. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai tam, kad įvykdytų II skyriuje nustatytus deramo klientų tikrinimo reikalavimus, naudotųsi ne tik 4 dalyje nurodytu centriniu registru. Tie reikalavimai vykdomi taikant rizika grindžiamą požiūrį.
7. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir FŽP galėtų laiku pateikti 1 ir 4 dalyse nurodytą informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir FŽP.
8. Valstybės narės užtikrina, kad šiame straipsnyje numatytos priemonės būtų taikomos kitų rūšių juridiniams vienetais, kurių struktūra ar funkcijos yra panašios į patikos struktūrą ar funkcijas.
9. Komisija ne vėliau kaip 2019 m. birželio 26 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinamos sąlygos ir techninės specifikacijos bei procedūros, kuriomis būtų užtikrintas saugus ir veiksmingas centrinių registrų sujungimas. Prireikus prie tos ataskaitos pridėdamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

IV SKYRIUS

PRANEŠIMO ĮPAREIGOJIMAI

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

32 straipsnis

1. Siekdama užkirsti kelią pinigų plovimui ir teroristų finansavimui, nustatyti tokią veiklą ir veiksmingai su ja kovoti, kiekviena valstybė narė įsteigia FŽP.
2. Valstybės narės raštu praneša Komisijai atitinkamų savo FŽP pavadinimus ir adresus.
3. Kiekvienas FŽP veikia nepriklausomai ir savarankiškai, o tai reiškia, kad FŽP turi turėti igaliojimus ir pajėgumų laisvai vykdyti savo funkcijas, įskaitant galimybę priimti savarankiškus sprendimus analizuoti konkrečią informaciją, jos prašyti ir ją skleisti. FŽP, kaip centrinis nacionalinis padalinys, yra atsakingas už pranešimų apie įtartinus sandorius ir kitos informacijos, susijusios su pinigų plovimu, su tuo susijusiais pirminiais nusikaltimais arba teroristų finansavimu, gavimą ir analizę. FŽP yra atsakingas už savo analizės rezultatų ir bet kokios papildomos aktualios informacijos platinimą kompetentingoms institucijoms, kai yra pagrindo įtarti pinigų plovimą, su tuo susijusius pirminius nusikaltimus arba teroristų finansavimą. Jis turi galimybę gauti papildomos informacijos iš įpareigotųjų subjektų.

Valstybės narės savo FŽP suteikia atitinkamus finansinius, žmogiškuosius ir techninius išteklius, kad jie galėtų vykdyti savo pareigas.

4. Valstybės narės užtikrina, kad jų FŽP turėtų galimybę tiesiogiai ar netiesiogiai laiku susipažinti su finansine, administracine ir teisėsaugos informacija, kuri jiems reikalinga pareigoms tinkamai atlikti. FŽP turi galimybę reaguoti į savo atitinkamų valstybių narių kompetentingų institucijų prašymus pateikti informaciją, kai tokie prašymai dėl informacijos pateikimo grindžiami susirūpinimu dėl su pinigų plovimu susijusių pirminių nusikaltimų arba teroristų finansavimo. Sprendimą dėl analizės atlikimo arba informacijos sklaidos priima FŽP.

5. Jeigu yra objektyvių priežasčių daryti prielaidą, kad suteikus tokią informaciją būtų padarytas neigiamas poveikis atliekamiems tyrimams ar analizėms, arba išskirtinėmis aplinkybėmis tais atvejais, kai informacijos atskleidimas būtų aiškiai neproporcingas teisėtiems fizinio ar juridinio asmens interesams arba neatitiktų tikslų, kuriais jos prašoma, FŽP prašymo dėl informacijos pateikimo patenkinti neprivalo.

6. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos teiktų FŽP grįžtamąją informaciją apie tai, kaip pasinaudota pagal šį straipsnį pateikta informacija, ir apie remiantis ta informacija atliktų tyrimų ir patikrinimų rezultatus.

7. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP turėtų įgaliojimus skubiai imtis tiesioginių arba netiesioginių veiksmų, kai įtariama, jog sandoris yra susijęs su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, laikinai sustabdyti arba neleisti vykdyti pradėto sandorio siekiant išanalizuoti sandorį, patvirtinti įtarimą ir išplatinti analizės rezultatus kompetentingoms institucijoms. FŽP suteikiami įgaliojimai kitos valstybės narės FŽP prašymu tiesiogiai arba netiesiogiai imtis tokių veiksmų prašymą gavusio FŽP valstybės nacionalinėje teisėje nustatytais laikotarpiais ir sąlygomis.

8. FŽP analitinė funkcija apima:

- a) operatyvinę analizę, kurią atliekant daugiausia dėmesio skiriama atskiriems atvejams ir konkreitiems tikslams arba atitinkamai atrinktai informacijai, priklausomai nuo gautos atskleistos informacijos rūšies bei apimties ir nuo to, kaip ketinama naudoti išplatintą informaciją, ir
- b) strateginę analizę, kurioje vertinamos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tendencijos ir modeliai.

33 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai ir atitinkamais atvejais jų direktoriai ir darbuotojai visapusiškai bendradarbiautų, skubiai:

- a) savo iniciatyva informuodami FŽP, be kita ko, parengdami ataskaitą, jeigu įpareigotasis subjektas žino, įtaria ar turi pakankamai pagrindo įtarti, kad lėšos, neatsižvelgiant į atitinkamą sumą, yra pajamos iš nusikalstamos veiklos arba yra susijusios su teroristų finansavimu, ir skubiai reaguodami į FŽP prašymus tokiais atvejais pateikti papildomos informacijos ir
- b) FŽP prašymu taikytinoje teisėje nustatyta tvarka tiesiogiai arba netiesiogiai pateikdami jam visą reikalingą informaciją.

Pranešama apie visus įtartinus sandorius, įskaitant bandymus įvykdyti sandorius.

2. Pagal 8 straipsnio 4 dalies a punktą paskirtas asmuo perduoda šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsisteigęs informaciją perduodantis įpareigotasis subjektas, FŽP.

34 straipsnis

1. Nukrypdomas nuo 33 straipsnio 1 dalies, valstybės narės 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a, b ir d papunkčiuose nurodytų įpareigotųjų subjektų atveju gali tinkamą atitinkamos profesijos savireguliacinio organą paskirti ta institucija, kuri gautų 33 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją.

Nedarant poveikio 2 daliai, paskirtasis savireguliacinio organas šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytais atvejais informaciją skubiai ir nefiltruodamas perduoda FŽP.

2. Valstybės narės 33 straipsnio 1 dalyje nustatytų įpareigojimų netaiko notarams, kitiems nepriklausomiems teisininkams, auditoriams, išorės apskaitininkams ir mokesčių konsultantams tik tokia apimtimi, kokia ta išimtis susijusi su informacija, kurią jie gauna iš savo kliento arba apie savo klientą, nustatinėdami savo kliento teisinę padėtį arba gindami savo klientą ar jam atstovaudami teismo procese arba su juo susijusiais atvejais, įskaitant konsultacijų dėl proceso inicijavimo ar vengimo teikimą, neatsižvelgiant į tai, ar tokia informacija yra gauta arba įgyta prieš tokį procesą, tokio proceso metu ar jam pasibaigus.

35 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai nevykdytų sandorių, kurie, kiek jiems žinoma ar kaip jie įtaria, yra susiję su pajamomis iš nusikalstamos veiklos arba teroristų finansavimu, kol neįvykdo būtino veiksmo pagal 33 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą ir neįvykdo FŽP arba kompetentingų institucijų tolesnių konkrečių nurodymų vadovaujantis atitinkamos valstybės narės teise.

2. Kai nevykdyti 1 dalyje nurodytų sandorių neįmanoma arba kai dėl tokio nevykdymo gali būti pakenkta pastangoms išaiškinti asmenis, kurie turi naudoti iš įtariamų operacijų, atitinkami įpareigotieji subjektai apie tai praneša FŽP iš karto po įvykdymo.

36 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, jei kompetentingos institucijos, atlikdamos įpareigotųjų subjektų tikrinimus, kaip nurodyta 48 straipsnyje, arba bet kuriuo kitu būdu, nustato faktus, kurie galėtų būti susiję su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, jos skubiai apie tai praneštų FŽP.

2. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros įstaigos, kurios įstatymų ar kitų teisės aktų įgaliotos prižiūrėti akcijų, valiutos keitimo ir išvestinių finansinių priemonių rinkas, nustatčiusios faktus, kurie galėtų būti susiję su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, apie tai praneštų FŽP.

37 straipsnis

Kai įpareigotasis subjektas arba tokio įpareigotojo subjekto darbuotojas ar direktorius gera valia atskleidžia informaciją pagal 33 ir 34 straipsnius, laikoma, kad šitaip nebuvo pažeistas joks informacijos atskleidimo apribojimas, nustatytas sutartimi arba bet kokia teisės aktu, reglamentavimo arba administracine nuostata, o įpareigotajam subjektui arba jo direktoriums ar darbuotojams netaikoma jokia atsakomybė, net ir tokiomis aplinkybėmis, kai jie tiksliai nežinojo, kokia buvo susijusi nusikalstama veikla, ir nepriklausomai nuo to, ar neteisėta veikla iš tikrųjų įvyko.

38 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, įskaitant įpareigotojo subjekto darbuotojus ir atstovus, kurie pačioje įstaigoje arba FŽP pateikia informaciją apie įtariamą pinigų plovimą ar teroristų finansavimą, būtų apsaugoti nuo grasinimų ar priešiško veiksmų, visų pirma nuo priešiško ar diskriminacinių su užimtumu susijusių veiksmų.

2 SKIRSNIS

Draudimas atskleisti informaciją

39 straipsnis

1. Įpareigotieji subjektai ir jų direktoriai bei darbuotojai nei susijusiam klientui, nei kitiems tretiesiems asmenims neatskleidžia, kad informacija yra, bus ar buvo perduodama pagal 33 arba 34 straipsnį, arba kad yra ar gali būti atliekamas tyrimas dėl pinigų plovimo ar teroristų finansavimo.

2. 1 dalyje nustatytas draudimas netaikomas informacijos atskleidimui kompetentingoms institucijoms, įskaitant savireguliuojamą organą, arba informacijos atskleidimui teisėsaugos tikslais.

3. 1 dalyje nustatytas draudimas neužkerta kelio tarpusavyje keistis informacija kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms arba toms įstaigoms ir trečiosiose valstybėse esantiems jų filialams bei patronuojamosioms įmonėms, kuriose jos turi daugumą akcijų, su sąlyga, kad tie filialai ir patronuojamosios įmonės, kuriose jie turi daugumą akcijų, visiškai laikosi visos grupės politikos ir procedūrų, įskaitant keitimosi informacija grupės viduje procedūras, pagal 45 straipsnį ir kad visos grupės politika ir procedūros atitinka šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus.

4. 1 dalyje nustatytas draudimas neužkerta kelio tarpusavyje keistis informacija 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodytiems įpareigotiesiems subjektams arba trečiųjų valstybių, kurios taiko šios direktyvos reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, subjektams, kurie vykdo savo profesinę veiklą kaip vienas juridinis asmuo ar platesnėje struktūroje, kuriai priklauso asmuo ir kuri turi bendrus savininkus ir vadovybę arba kurioje vykdoma bendra atitikties reikalavimams kontrolė.

5. 2 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose bei 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodytų įpareigotųjų subjektų atžvilgiu tokiais atvejais, kurie yra susiję su tuo pačiu klientu ir tuo pačiu sandoriu, apimančiu du arba daugiau įpareigotųjų subjektų, šio straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas neužkerta kelio tarpusavyje keistis informacija atitinkamiems įpareigotiesiems subjektams, su sąlyga, kad jie yra iš valstybės narės, arba subjektams, esantiems trečiojoje valstybėje, kuri taiko šios direktyvos reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, ir jei jie priklauso tai pačiai profesinei kategorijai bei jiems taikomi profesinės paslapties ir asmens duomenų apsaugos įpareigojimai.

6. Kai 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodyti įpareigotieji subjektai siekia įtikinti klientą neužsiimti neteisėta veikla, tai nelaikoma informacijos atskleidimu pagal šio straipsnio 1 dalį.

V SKYRIUS

DUOMENŲ APSAUGA, ĮRAŠŲ SAUGOJIMAS IR STATISTINIAI DUOMENYS

40 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai pagal nacionalinę teisę saugotų toliau nurodytus dokumentus ir informaciją FŽP ar kitų kompetentingų institucijų vykdomos galimo pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo ir tyrimo tikslais:

- a) deramo klientų tikrinimo atveju – dokumentų ir informacijos, kurie būtini siekiant vykdyti II skyriuje nustatytus deramo klientų tikrinimo reikalavimus, kopijas, – penkerius metus po to, kai baigiasi verslo santykiai su klientu, arba po nenuolatinio sandorio įvykdymo dienos;
- b) patvirtinamuosius sandorių įrodymus ir įrašus, kuriuos sudaro dokumentų originalai ar kopijos, priimtini teismo procese pagal taikytiną nacionalinę teisę, ir kurie būtini sandoriams nustatyti, – penkerius metus po to, kai baigiasi verslo santykiai su klientu, arba po nenuolatinio sandorio įvykdymo dienos.

Pasibaigus pirmoje pastraipoje nurodytiems saugojimo laikotarpiams, valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai asmens duomenis sunaikintų, jei nacionalinėje teisėje, kurioje nustatoma, kokiomis aplinkybėmis įpareigotieji subjektai gali ar privalo toliau saugoti duomenis, nenustatyta kitaip. Valstybės narės gali leisti arba reikalauti toliau saugoti informaciją, atlikusios išsamų tokio tolesnio pratęsimo būtinumo ir proporcingumo vertinimą ir laikydamos jį pateisinamu dėl būtinybės užkirsti kelią pinigų plovimui ar teroristų finansavimui, tas veikas nustatyti arba iširti. Tas tolesnio saugojimo pratęsimo laikotarpis negali viršyti penkerių papildomų metų.

2. Tais atvejais, kai 2015 m. birželio 25 d. valstybėje narėje yra nebaigtų teismo procesų, susijusių su įtariamo pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencija, nustatymu, tyrimu arba dėl to vykdomu baudžiamuoju persekiojimu, o įpareigotasis subjektas turi informacijos arba dokumentų, susijusių su tais nebaigtais procesais, įpareigotasis subjektas pagal nacionalinę teisę tokią informaciją arba tuos dokumentus gali saugoti penkerius metus nuo 2015 m. birželio 25 d. Valstybės narės, nedarant poveikio nacionalinės baudžiamosios teisės nuostatomis dėl įrodymų, kurios taikomos vykstantiems nusikalstamų veikų tyrimams ir teismo procesams, gali leisti arba reikalauti tokią informaciją ar dokumentus saugoti papildomą penkerių metų laikotarpį, jeigu nustatyta, kad toks tolesnio saugojimo pratęsimas yra būtinas ir proporcingas dėl įtariamo pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo, tyrimo arba dėl to vykdomo baudžiamajo persekiojimo.

41 straipsnis

1. Pagal šią direktyvą atliekamam asmens duomenų tvarkymui taikoma į nacionalinę teisę perkelta Direktyva 95/46/EB. Komisijos ar EPI pagal šią direktyvą atliekamam asmens duomenų tvarkymui taikomas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001.

2. Įpareigotieji subjektai pagal šią direktyvą tvarko asmens duomenis tik pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos tikslais, kaip nurodyta 1 straipsnyje, ir tie duomenys toliau netvarkomi, jei tai nesuderinama su tais tikslais. Draudžiama asmens duomenis pagal šią direktyvą tvarkyti kitais tikslais, pavyzdžiui, komerciniais tikslais.

3. Įpareigotieji subjektai naujiems klientams, prieš pradėdami verslo santykius arba prieš vykdydami nenuolatinį sandorį, pateikia pagal Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnį reikalaujamą informaciją. Ta informacija visų pirma apima bendrą pranešimą apie teisinės prievoles, pagal šią direktyvą nustatytas įpareigotiesiems subjektams, kai jie tvarko asmens duomenis pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos tikslais, kaip nurodyta šios direktyvos 1 straipsnyje.

4. Taikydamos 39 straipsnio 1 dalyje nustatytą draudimą atskleisti informaciją, valstybės narės priima teisėkūros priemonės, kuriomis visiškai arba iš dalies apribojama duomenų subjekto teisė susipažinti su asmens duomenimis, kurie susiję su juo, ir kurios yra tokio masto, kad toks dalinis arba visiškas apribojimas, deramai atsižvelgiant į atitinkamo asmens teisėtus interesus, būtų demokratinėje visuomenėje būtina ir proporcinga priemonė siekiant:

- a) sudaryti sąlygas įpareigotajam subjektui arba kompetentingai nacionalinei institucijai tinkamai atlikti savo pareigas šios direktyvos tikslais arba
- b) išvengti trukdymo oficialiam arba teisiniam nagrinėjimui, analizei, tyrimui ar procedūroms šios direktyvos tikslais ir užtikrinti, kad nebūtų pakenkta pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijai, tyrimui ir nustatymui.

42 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad jų įpareigotieji subjektai būtų įdiegę sistemas, kurios leistų saugiais kanalais ir užtikrinant visapusišką užklausų konfidencialumą visapusiškai ir greitai atsakyti į jų FŽP ar kitų institucijų – pagal jų nacionalinę teisę – užklausas, ar jos turi arba per penkerių metų iki tos užklausos laikotarpį turėjo verslo santykių su nurodytais asmenimis ir koks yra arba buvo tokių santykių pobūdis.

43 straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas pagal šią direktyvą pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos tikslais, kaip nurodyta 1 straipsnyje, laikomas viešojo intereso klausimu pagal Direktyvą 95/46/EB.

44 straipsnis

1. Valstybės narės, siekdamos prisidėti rengiant rizikos vertinimus pagal 7 straipsnį, užtikrina, kad jos būtų pajėgios peržiūrėti savo kovos su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu sistemų veiksmingumą, tuo tikslu kaupdamos išsamius statistinius duomenis, susijusius su tokių sistemų veiksmingumu.

2. 1 dalyje nurodyti statistiniai duomenys apima:

- a) skirtingų sektorių, kuriems taikoma ši direktyva, dydį ir svarbą rodančius duomenis, įskaitant kiekvieno sektoriaus subjektų ir asmenų skaičių bei reikšmę ekonomikai;
- b) duomenis, kuriais vertinami nacionalinio kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimo pranešimo, tyrimo ir teisminio etapai, įskaitant pranešimų FŽP apie įtartinus sandorius skaičių, priemones, kurių buvo toliau imtasi atsižvelgiant į tuos pranešimus, taip pat per metus iširtų atvejų skaičių, baudžiamojon atsakomybėn patrauktų asmenų skaičių, už pinigų plovimo ar teroristų finansavimo nusikaltimus nuteistų asmenų skaičių, pirminių nusikaltimų rūšis, jei tokia informacija turima, ir išaldyto, areštuoto ar konfiskuoto turto vertę eurais;
- c) jei yra, duomenis, rodančius pranešimų, kuriais remiantis vėliau atlikti tyrimai, skaičių ir procentinę dalį, kartu su metine ataskaita įpareigotiesiems subjektams, kurioje išsamiau išdėstoma jų pateiktų pranešimų nauda ir tolesni su jais susiję veiksmai;
- d) duomenis apie FŽP pateiktų, gautų, atmestų ir iš dalies arba visiškai patenkintų tarpvalstybinių prašymų dėl informacijos skaičių.

3. Valstybės narės užtikrina, kad būtų skelbiama jų statistinių duomenų konsoliduota apžvalga.

4. Valstybės narės perduoda Komisijai 2 dalyje nurodytus statistinius duomenis.

VI SKYRIUS

POLITIKA, PROCEDŪROS IR PRIEŽIŪRA

I SKIRSNIS

Vidaus procedūros, mokymas ir grįžtamoji informacija

45 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad grupei priklausantys įpareigotieji subjektai įgyvendintų visos grupės politiką ir procedūras, įskaitant duomenų apsaugos politiką, taip pat politiką ir procedūras, susijusias su keitimusi informacija grupės viduje, kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu tikslais. Ta politika ir procedūros veiksmingai įgyvendinamos valstybėse narėse ir trečiosiose valstybėse esančiuose filialuose ir patronuojamosiose įmonėse, kuriose jie turi daugumą akcijų.

2. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai, valdantys padalinius kitoje valstybėje narėje, užtikrintų, kad tie padaliniai laikytųsi tos kitos valstybės narės nacionalinių nuostatų, kuriomis įgyvendinama ši direktyva.

3. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai įpareigotieji subjektai turi filialų ar patronuojamųjų įmonių, kuriose jie turi daugumą akcijų, trečiosiose valstybėse, kuriose būtiniausi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai ne tokie griežti kaip valstybėse narėse, trečiojoje valstybėje esantys jų filialai ir patronuojamosios įmonės, kuriose jie turi daugumą akcijų, įgyvendintų valstybės narės reikalavimus, įskaitant duomenų apsaugos reikalavimus, kiek tai leidžiama pagal trečiosios valstybės teisę.

4. Valstybės narės ir EPI informuoja vienos kitas apie atvejus, kai trečiosios valstybės teisė neleidžia įgyvendinti pagal 1 dalį reikalaujamos politikos ir procedūrų. Tokiais atvejais gali būti imtasi suderintų veiksmų sprendimui rasti.

5. Valstybės narės reikalauja, kad tais atvejais, kai trečiosios valstybės teisė neleidžia įgyvendinti pagal 1 dalį reikalaujamos politikos ir procedūrų, įpareigotieji subjektai užtikrintų, kad filialai ir patronuojamosios įmonės, kuriose jie turi daugumą akcijų, toje trečiojoje valstybėje imtųsi papildomų priemonių veiksmingai valdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo riziką ir informuotų savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas. Jei papildomų priemonių neužtenka, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos imasi papildomų priežiūros veiksmų, įskaitant reikalavimą, kad grupė nepradėtų verslo santykių arba juos užbaigtų ir kad nevykdytų sandorių, o atitinkamai atvejais – reikalavimą grupei nutraukti veiklą trečiojoje valstybėje.

6. EPI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma, kokios rūšies 5 dalyje nurodytų papildomų priemonių ir kokių būtiniausių veiksmų turi imtis kredito įstaigos ir finansų įstaigos, kai trečiosios valstybės teisė neleidžia įgyvendinti pagal 1 ir 3 dalis reikalaujamų priemonių.

EPI techninių reguliavimo standartų projektus, nurodytus pirmoje pastraipoje, pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 26 d.

7. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šio straipsnio 6 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

8. Valstybės narės užtikrina, kad grupės viduje būtų leidžiama keisti informacija. Grupėje keičiamasi Finansinės žvalgybos padaliniui pateikta informacija apie įtarimus, kad lėšos yra pajamos iš nusikalstamos veiklos arba yra susijusios su teroristų finansavimu, jei FŽP nenurodo kitaip.

9. Valstybės narės gali reikalauti, kad elektroninių pinigų išleidėjai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 3 punkte, ir mokėjimo paslaugų teikėjai, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 9 punkte, kurie jų teritorijoje įsteigti ne filialų forma ir kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, jų teritorijoje paskirtų pagrindinį kontaktinį punktą, siekiant skiriančiosios įstaigos vardu užtikrinti, kad būtų laikomasi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių, ir kompetentingoms institucijoms sudaryti palankesnes sąlygas vykdyti priežiūrą, be kita ko, kompetentingoms institucijoms pateikiant dokumentus ir informaciją jų prašymu.

10. EPI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose pateikiami aplinkybių, kuriomis tikslinga paskirti pagrindinį kontaktinį punktą pagal 9 dalį, nustatymo kriterijai ir nurodoma, kokios turėtų būti pagrindinių kontaktinių punktų funkcijos.

EPI techninių reguliavimo standartų projektus, nurodytus pirmoje pastraipoje, pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d.

11. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šio straipsnio 10 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

46 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai imtųsi jiems kylančiai rizikai, jų pobūdžiui ir apimčiai proporcingų priemonių tam, kad jų darbuotojai žinotų apie šios direktyvos pagrindu priimtas nuostatas, įskaitant atitinkamus duomenų apsaugos reikalavimus.

Tokios priemonės apima jų darbuotojų dalyvavimą specialiose tęstinėse mokymo programose, kuriose jie būtų mokomi atpažinti operacijas, galimai susijusias su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, ir jiems būtų nurodoma, kaip elgtis tokiais atvejais.

Kai fizinis asmuo, priskiriamas vienai iš 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte išvardytų kategorijų, vykdo profesinę veiklą kaip juridinio asmens darbuotojas, šiame skirsnyje nustatyti įpareigojimai yra taikomi tam juridiniam asmeniui, o ne minėtam fiziniam asmeniui.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai turėtų galimybę susipažinti su naujausia informacija apie pinigų plovėjų ir teroristų finansuotojų veiklą ir požymius, leidžiančius atpažinti įtartinus sandorius.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotiesiems subjektams, kai įmanoma, būtų laiku pateikiami atsiliepimai apie pranešimų, susijusių su įtariamu pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, veiksmingumą ir toliau taikytas priemones.

4. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai, kai taikytina, nustatytų valdybos narių, atsakingą už atitikčiai šios direktyvos nuostatomis užtikrinti būtinų įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų įgyvendinimą.

2 SKIRSNIS

Priežiūra

47 straipsnis

1. Valstybės narės nustato, kad valiutos keityklos, čekių gryninimo įstaigos ir patikos arba bendrovių paslaugų teikėjai būtų licencijuojami ar registruojami, o lošimo paslaugų teikėjų veikla būtų reguliuojama.

2. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos užtikrintų, kad asmenys, kurie 1 dalyje nurodytuose subjektuose eina vadovaujamas pareigas arba yra tokių subjektų tikrieji savininkai, būtų kompetentingi ir tinkami.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos imtųsi būtinų priemonių, siekdamos užkirsti kelią už atitinkamų rūšių nusikaltimus nuteistiems nusikaltėliams ar jų bendrininkams eiti vadovaujamas pareigas 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a, b ir d papunkčiuose nurodytuose įpareigotuose subjektuose ar būti tų įpareigotųjų subjektų tikraisiais savininkais.

48 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos vykdytų veiksmingą stebėseną ir imtųsi priemonių, būtinų užtikrinti atitiktį šiai direktyvai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų pakankamai įgaliojimų, įskaitant įgaliojimą reikalauti pateikti bet kokią informaciją, reikalingą atitikties stebėsenai ir patikrinimams vykdyti, ir turėtų pakankamai finansinių, žmogiškųjų ir techninių išteklių savo funkcijoms vykdyti. Valstybės narės užtikrina, kad tų institucijų darbuotojai laikytųsi aukštų profesinių standartų, įskaitant konfidencialumo ir duomenų apsaugos standartus, būtų sąžiningi ir tinkamos kvalifikacijos.

3. Kredito įstaigų, finansų įstaigų ir lošimo paslaugų teikėjų atžvilgiu kompetentingos institucijos turi didesnius priežiūros įgaliojimus.
4. Valstybės narės užtikrina, kad valstybės narės, kurioje įpareigotasis subjektas valdo padalinius, kompetentingos institucijos priežiūrėtų, kad tie padaliniai laikytųsi tos valstybės narės nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva. 45 straipsnio 9 dalyje nurodytų padalinių atžvilgiu tokia priežiūra gali apimti tinkamas ir proporcingas priemones, skirtas dideliems trūkumams, kuriuos reikia nedelsiant šalinti, spręsti. Tos priemonės yra laikinos ir yra nutraukiamos pašalinus nustatytus trūkumus, be kita ko, su įpareigotojo subjekto buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų pagalba arba su jomis bendradarbiaujant, vadovaujantis 45 straipsnio 2 dalimi.
5. Valstybės narės užtikrina, kad valstybės narės, kurioje įpareigotasis subjektas valdo padalinius, kompetentingos institucijos bendradarbiautų su valstybės narės, kurioje yra įpareigotojo subjekto pagrindinė buveinė, kompetentingomis institucijomis, kad būtų užtikrinta veiksminga šios direktyvos reikalavimų laikymosi priežiūra.
6. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūrai taikydamos rizika grindžiamą požiūrį kompetentingos institucijos:
- a) aiškiai suprastų jų valstybėje narėje kylančią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką;
 - b) turėtų galimybę vietoje ir nuotoliniu būdu susipažinti su visa atitinkama informacija apie konkrečią vietinę ir tarptautinę riziką, susijusią su įpareigotųjų subjektų klientais, produktais ir paslaugomis, ir
 - c) vietoje ir nuotoliniu būdu vykdomos priežiūros periodiškumą ir nuodugnumą grįstų įpareigotųjų subjektų rizikos pobūdžiu ir toje valstybėje narėje kylančia pinigų plovimo bei teroristų finansavimo rizika.
7. Įpareigotųjų subjektų rizikos pobūdžio, susijusio su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, įskaitant reikalavimų nesilaikymo riziką, vertinimas peržiūrinamas tiek periodiškai, tiek įvykus svarbiems jų valdymo ir veiklos įvykiams ar pokyčiams.
8. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos atsižvelgtų į įpareigotajam subjektui leidžiamos diskrecijos laipsnį ir atitinkamai peržiūrėtų su šia diskrecija susijusius rizikos vertinimus, taip pat jo vidaus politikos, kontrolės ir procedūrų pakankamumą ir įgyvendinimą.
9. 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a, b ir d papunkčiuose nurodytų įpareigotųjų subjektų atžvilgiu valstybės narės gali leisti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas funkcijas atlikti savireguliacijos organams, su sąlyga, kad tie savireguliacijos organai atitinka šio straipsnio 2 dalį.
10. EPI ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d. pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį parengia kompetentingoms institucijoms skirtas gaires dėl rizika grindžiamos priežiūros metodo savybių ir veiksmų, kurių reikia imtis vykdant rizika grindžiamą priežiūrą. Visų pirma atsižvelgiama į veiklos pobūdį bei apimtį, o prireikus ir kai tai proporcinga, imamasi konkrečių priemonių.

3 SKIRSNIS

Bendradarbiavimas

I poskirsnis

Nacionalinis bendradarbiavimas

49 straipsnis

Valstybės narės, be kita ko, siekdamos įgyvendinti įpareigojimą pagal 7 straipsnį, užtikrina, kad politikos formuotojai, FŽP, priežiūros institucijos ir kitos kompetentingos institucijos, dalyvaujantys kovoje su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, turėtų veiksmingus mechanizmus, kad galėtų šalies viduje bendradarbiauti ir koordinuoti veiksmus plėtojant ir įgyvendinant kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politiką ir veiklą.

II poskirsnis

Bendradarbiavimas su EPI

50 straipsnis

Kompetentingos institucijos teikia EPI visą informaciją, būtiną jų pareigoms pagal šią direktyvą vykdyti.

III poskirsnis

FŽP bendradarbiavimas tarpusavyje ir su Komisija

51 straipsnis

Komisija gali suteikti būtiną paramą, kad palengvintų koordinavimą, taip pat ir keitimąsi informacija tarp FŽP Sąjungoje. Ji gali reguliariai rengti ES FŽP platformos, kurią sudaro valstybių narių FŽP atstovai, susitikimus, kad sudarytų palankesnes sąlygas FŽP bendradarbiauti tarpusavyje, būtų keičiamasi nuomonėmis ir ji teiktų konsultacijas FŽP ir pranešimus teikiantiems subjektams svarbiais įgyvendinimo klausimais ir su bendradarbiavimu susijusiais klausimais, tokiais kaip veiksmingas FŽP bendradarbiavimas, įtartinų tarpvalstybinio pobūdžio sandorių nustatymas, pranešimų teikimo formų standartizavimas per „FIU.net“ arba jį pakeisiančią priemonę, bendra tarpvalstybinių atvejų analizė, taip pat pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimui nacionaliniu ir viršvalstybiniu lygmeniu svarbių tendencijų bei veiksmų nustatymas.

52 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad FŽP kuo labiau bendradarbiautų tarpusavyje nepriklausomai nuo jų organizacinio statuso.

53 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP savo iniciatyva arba jų to paprašius keistųsi bet kokia informacija, kuri gali būti aktuali FŽP tvarkant ir analizuojant informaciją, susijusią su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu ir su tuo susijusiu fiziniu ar juridiniu asmeniu, net jeigu galimai su tuo susijusių pirminių nusikaltimų rūšis keičiantis informacija nenurodoma.

Prašyme nurodomi svarbūs faktai, bendrosios aplinkybės, prašymo priežastys ir tai, kaip prašoma informacija bus naudojama. Gali būti taikomi skirtingi keitimosi mechanizmai, jei taip susitarta tarp FŽP, visų pirma keičiantis informacija per „FIU.net“ arba jį pakeisiančią priemonę.

FŽP, pagal 33 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą gavęs pranešimą, susijusį su kita valstybe nare, nedelsdamas perduoda jį tos valstybės narės FŽP.

2. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP, kuriam kitas FŽP pateikė 1 dalyje nurodytos informacijos prašymą, atsakydamas į jį būtų įpareigotas pasinaudoti visais turimais įgaliojimais, kuriais jis paprastai naudotųsi šalies viduje, kad gautų ir išanalizuotų informaciją. FŽP, kuriam pateiktas prašymas, atsakymą pateikia laiku.

Kai FŽP nori gauti papildomos informacijos iš kitoje valstybėje narėje įsisteigusio įpareigotojo subjekto, kuris veikia jos teritorijoje, prašymas adresuojamas valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs įpareigotasis subjektas, FŽP. Pastarasis FŽP nedelsdamas perduoda prašymus ir atsakymus.

3. FŽP gali atsisakyti keistis informacija tik išskirtinėmis aplinkybėmis, kai apsikeitimas informacija galėtų prieštarauti pagrindiniams jo nacionalinės teisės principams. Tos išimtys nurodomos taip, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui ir nepagrįstiems laisvo keitimosi informacija analitiniais tikslais apribojimams.

54 straipsnis

Pagal 52 ir 53 straipsnius gauta informacija ir dokumentai naudojami šioje direktyvoje nustatytoms FŽP pareigoms vykdyti. Pagal 52 ir 53 straipsnius keisdamasis informacija ir dokumentais, juos teikiantis FŽP gali nustatyti tos informacijos naudojimo apribojimus ir sąlygas. Juos gaunantis FŽP laikosi tokių apribojimų ir sąlygų.

55 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad informacija, kuria apsieista pagal 52 ir 53 straipsnius, būtų naudojama tik tuo tikslu, kuriuo jos buvo prašoma ar kuriuo ji buvo pateikta, ir kad gaunančiojo FŽP gautos informacijos platinimo bet kokiai kitai institucijai, agentūrai ar skyriui atveju arba bet kokio tos informacijos naudojimo tokiais tikslais, kurie viršija iš pradžių patvirtintus tikslus, atveju būtų privaloma gauti išankstinę informaciją suteikusio FŽP sutikimą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad prašomas FŽP išankstinis sutikimas dėl informacijos platinimo kompetentingoms institucijoms būtų suteiktas nedelsiant ir kuo didesne apimtimi. Gavęs prašymą FŽP negali atsisakyti duoti sutikimą dėl tokio platinimo, išskyrus tuos atvejus, kai tai viršytų jo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu nuostatų taikymo sritį, galėtų pakenkti baudžiamajam tyrimui, būtų aiškiai neproporcinga teisėtiems fizinio ar juridinio asmens arba prašymą gavusio FŽP valstybės narės interesams arba kitaip neatitiktų tos valstybės narės nacionalinės teisės pagrindinių principų. Kiekvienas toks atsisakymas duoti sutikimą yra tinkamai paaiškinamas.

56 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad jų FŽP naudotų saugius tarpusavio bendravimo kanalus, ir skatina naudotis „FIU.net“ arba jį pakeisiančia priemone.

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų FŽP, siekdami atlikti šioje direktyvoje jiems nustatytas užduotis, pagal nacionalinę teisę bendradarbiautų pažangiausių technologijų taikymo srityje. Tos technologijos sudaro sąlygas FŽP savo duomenis lyginti su kitų FŽP duomenimis anonimiškai ir užtikrinant visišką asmens duomenų apsaugą, siekiant nustatyti FŽP dominančius subjektus kitose valstybėse narėse ir identifikuoti jų pajamas ir lėšas.

57 straipsnis

Mokestinių nusikaltimų apibrėžčių nacionalinėje teisėje skirtumai netrukdo FŽP kiek įmanoma pagal jų nacionalinę teisę keistis informacija su kitu FŽP arba jam suteikti pagalbą.

4 SKIRSNIS

Sankcijos

58 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotuosius subjektus būtų galima traukti atsakomybėn už nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, pažeidimus pagal šį straipsnį ir 59–61 straipsnius. Taikomos sankcijos arba priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. Nedarant poveikio valstybių narių teisei numatyti baudžiamąsias sankcijas ir jas taikyti, valstybės narės nustato taisykles dėl administracinių sankcijų bei priemonių ir užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos galėtų taikyti tokias sankcijas bei priemones už nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, pažeidimą, taip pat užtikrina, kad jos būtų taikomos.

Valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ar priemonių už pažeidimus, kuriems taikomos baudžiamosios sankcijos pagal jų nacionalinę teisę. Tokiu atveju valstybės narės pateikia Komisijai atitinkamas jų baudžiamosios teisės nuostatas.

3. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai juridiniams asmenims pažeidus nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, jiems yra taikomi įpareigojimai, valdymo organo nariams ir kitiems fiziniams asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę yra atsakingi už pažeidimą, galėtų būti taikomos sankcijos ir priemonės.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų visus priežiūros ir tyrimo įgaliojimus, būtinus jų funkcijoms vykdyti.

5. Kompetentingos institucijos naudojasi savo įgaliojimais pagal šią direktyvą ir nacionalinę teisę taikyti administracines sankcijas ir priemones bet kuriuo iš toliau nurodytų būdų:

- a) tiesiogiai;
- b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis;
- c) savo atsakomybe perduodamos funkcijas kitoms tokioms institucijoms;
- d) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.

Naudodamasi savo įgaliojimais taikyti administracines sankcijas ir priemones, kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad tomis administracinėmis sankcijomis ar priemonėmis būtų pasiekti norimi rezultatai, ir koordinuoja savo veiksmus spręsdamos tarpvalstybinius klausimus.

59 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad šis straipsnis būtų taikomas bent tais atvejais, kai įpareigotieji subjektai šiurkščiai, pakartotinai, sistemingai arba keliais iš šių būdų pažeidžia reikalavimus, išdėstytus:

- a) 10–24 straipsniuose (deramas klientų tikrinimas);
- b) 33, 34 ir 35 straipsniuose (pranešimas apie įtartinus sandorius);
- c) 40 straipsnyje (įrašų saugojimas) ir
- d) 45 ir 46 straipsniuose (vidaus kontrolė).

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent šias administracines sankcijas ir priemones:

- a) viešą pranešimą, kuriame nurodomas fizinis arba juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;
- b) įsakymą fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir vengti pakartotinio pažeidimo;
- c) tais atvejais, kai įpareigotajam subjektui būtina turėti leidimą – leidimo panaikinimą arba jo galiojimo sustabdymą;
- d) laikiną draudimą bet kuriam vadovaujamas pareigas įpareigotajame subjekte einančiam asmeniui ar bet kuriam kitam fiziniam asmeniui, laikomam atsakingu už pažeidimą, atlikti valdymo funkcijas įpareigotuose subjektuose;
- e) maksimalias administracines pinigines baudas, kurių suma būtų bent du kartus didesnė už dėl pažeidimo gautą naudą, jeigu tokią naudą galima nustatyti, arba siektų bent 1 000 000 EUR.

3. Valstybės narės užtikrina, kad, nukrypstant nuo 2 dalies e punkto, tais atvejais, kai atitinkamas įpareigotasis subjektas yra kredito įstaiga arba finansų įstaiga, taip pat būtų galima taikyti šias sankcijas:

- a) juridinio asmens atžvilgiu – maksimalias administracines pinigines sankcijas, kurių dydis būtų bent 5 000 000 EUR arba 10 % bendros metinės apyvartos pagal naujausias turimas valdymo organo patvirtintas ataskaitas; tuo atveju, kai įpareigotasis subjektas yra patronuojančioji įmonė arba patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, kuri turi rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas pagal Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnį, atitinkama bendra metinė apyvarta – tai bendra metinė apyvarta arba atitinkamos rūšies pajamos pagal susijusias apskaitos direktyvas, remiantis naujausiomis turimomis konsoliduotosiomis ataskaitomis, patvirtintomis pagrindinės patronuojančiosios įmonės valdymo organo;

b) fizinio asmens atžvilgiu – maksimalias administracines pinigines sankcijas, kurių dydis būtų bent 5 000 000 EUR, o tose valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, – atitinkama suma nacionaline valiuta pagal valiutos keitimo kursą 2015 m. birželio 25 d.

4. Valstybės narės gali kompetentingoms institucijoms suteikti įgaliojimus, be 2 dalies a–d punktuose nurodytų sankcijų, taikyti papildomų rūšių administracines sankcijas arba administracines pinigines baudas, kurių dydis viršija 2 dalies e punkte ir 3 dalyje nurodytas sumas.

60 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad sprendimas taikyti administracinę sankciją ar priemonę už nacionalinių taisyklių, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, pažeidimą, kuris nėra skundžiamas, kompetentingų institucijų būtų paskelbtas jų oficialioje interneto svetainėje iš karto po to, kai asmuo, kuriam taikoma sankcija, yra informuojamas apie tą sprendimą. Paskelbta informacija apima bent informaciją apie pažeidimo rūšį bei pobūdį ir atsakingų asmenų tapatybę. Valstybės narės nėra įpareigosotos taikyti šios pastraipos nuostatų sprendimams, kuriais skiriamos tiriamojo pobūdžio priemonės.

Jeigu, kiekvienu atveju atskirai įvertinusi atsakingų asmenų, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, tapatybės arba tokių asmenų asmens duomenų paskelbimo proporcingumą, kompetentinga institucija mano, kad tokių duomenų paskelbimas būtų neproporcinga priemonė, arba jeigu paskelbus tokius duomenis kiltų grėsmė finansų rinkų stabilumui ar tebevyks-
tančiam tyrimui, kompetentingos institucijos:

a) atideda sprendimo skirti administracinę sankciją ar priemonę paskelbimą tol, kol nelieka priežasčių jo neskelbti;

b) nacionalinę teisę atitinkančiu būdu paskelbia sprendimą skirti administracinę sankciją ar priemonę anoniminiu pagrindu, jei tokiu anoniminiu sprendimo paskelbimu užtikrinama veiksminga atitinkamų asmens duomenų apsauga. Tuo atveju, kai nusprendžiama anoniminiu pagrindu paskelbti sprendimą dėl administracinės sankcijos ar priemonės, atitinkamų duomenų paskelbimas gali būti atidėtas pagrįstam laikotarpiui, jei numatoma, jog per tą laikotarpį neliks priežasčių, dėl kurių sprendimą reikėtų skelbti anoniminiu pagrindu;

c) apskritai neskelbia sprendimo skirti administracinę sankciją ar priemonę, jeigu manoma, jog taikant a ir b punktuose nurodytas galimybes būtų nepakankamai užtikrinta, kad:

i) finansų rinkų stabilumui nekiltų pavojus arba

ii) sprendimo paskelbimas būtų proporcingas priemonių, kurios laikomos nereikšmingomis, atžvilgiu.

2. Jeigu valstybės narės leidžia paskelbti sprendimus, kurie yra apskūsti, kompetentingos institucijos savo oficialioje interneto svetainėje taip pat nedelsdamos paskelbia tokią informaciją ir tolesnę informaciją apie tokio skundo rezultatus. Be to, paskelbiamas ir sprendimas, kuriuo panaikinamas ankstesnis sprendimas skirti administracinę sankciją ar priemonę.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad bet kokia pagal šį straipsnį paskelbta informacija jų oficialioje interneto svetainėje liktų penkerius metus po jos paskelbimo. Tačiau į paskelbtą informaciją įtraukti asmens duomenys kompetentingos institucijos oficialioje interneto svetainėje paliekami tik tokį laikotarpį, kuris būtinas vadovaujantis taikomomis asmens duomenų apsaugos taisyklėmis.

4. Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių sankcijų ar priemonių rūšį ir dydį kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, atitinkamai atvejais įskaitant:

a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;

b) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;

c) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, kuris nustatomas, pavyzdžiui, pagal bendrą atsakingu laikomo juridinio asmens apyvartą arba atsakingu laikomo fizinio asmens metines pajamas;

d) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens iš pažeidimo gautą naudą, jei ją galima nustatyti;

e) trečiųjų šalių dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;

- f) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygi;
- g) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens anksčiau padarytus pažeidimus.

5. Valstybės narės užtikrina, kad juridinius asmenis būtų galima traukti atsakomybėn už 59 straipsnio 1 dalyje nurodytus pažeidimus, kuriuos juridinio asmens naudai padarė bet koks asmuo, veikdamas tiek individualiai, tiek kaip to juridinio asmens organo dalis ir tame juridiniame asmenyje einantis vadovaujamas pareigas, remdamasis:

- a) įgaliojimu atstovauti juridiniam asmeniui;
- b) įgaliojimais juridinio asmens vardu priimti sprendimus arba
- c) įgaliojimais vykdyti kontrolę juridinio asmens struktūroje.

6. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad juridinius asmenis būtų galima traukti atsakomybėn, jeigu bet kurį iš 59 straipsnio 1 dalyje nurodytų pažeidimų atitinkamo juridinio asmens naudai padarė jam pavaldus asmuo dėl šio straipsnio 5 dalyje nurodyto asmens nepakankamos priežiūros ar kontrolės.

61 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nustatytų veiksmingus ir patikimus mechanizmus, kuriais būtų skatinama kompetentingoms institucijoms pranešti apie nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, galimus ar faktinius pažeidimus.

2. 1 dalyje nurodyti mechanizmai apima bent:

- a) konkrečias pranešimų apie pažeidimus gavimo ir tolesnių veiksmų procedūras;
- b) tinkamą įpareigotųjų subjektų darbuotojų arba panašioje padėtyje esančių asmenų, kurie praneša apie įpareigotajame subjekte padarytus pažeidimus, apsaugą;
- c) tinkamą kaltinamo asmens apsaugą;
- d) asmens duomenų, susijusių su asmeniu, kuris praneša apie pažeidimus, ir su fiziniu asmeniu, kuris gali būti atsakingas už pažeidimą, apsaugą laikantis Direktyvoje 95/46/EB nustatytų principų;
- e) aiškias taisykles, kuriomis užtikrinama, kad visais atvejais būtų garantuotas asmens, kuris praneša apie įpareigotajame subjekte padarytus pažeidimus, konfidencialumas, išskyrus atvejus, kai atskleisti informaciją reikalaujama pagal nacionalinę teisę atliekant tolesnius tyrimus arba vėliau vykdamas teisminį procesą.

3. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai įdiegtų tinkamas procedūras, pagal kurias jų darbuotojai arba panašioje padėtyje esantys asmenys įstaigos viduje specialiu nešališkumą ir anonimiškumą užtikrinančiu kanalu, kuris yra proporcingas atitinkamo įpareigotojo subjekto pobūdžiui ir dydžiui, galėtų pranešti apie pažeidimus.

62 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos praneštų EPI apie visas administracines sankcijas ir priemones, kurios pagal 58 ir 59 straipsnius skirtos kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms, įskaitant informaciją apie visus su jomis susijusius skundus ir jų rezultatus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos, laikydamosi nacionalinės teisės, patikrintų, ar nuosprendžių registre esama duomenų apie atitinkamą atitinkamo asmens apkaltinamąjį nuosprendį. Tais tikslais informacija keičiamasi pagal nacionalinėje teisėje įgyvendintą Sprendimą 2009/316/TVR ir Pamatinį sprendimą 2009/315/TVR.

3. EPI administruoja interneto svetainę, kurioje pateikiamos nuorodos į kiekvienos kompetentingos institucijos paskelbtą informaciją apie administracines sankcijas ir priemones, kurios pagal 60 straipsnį skirtos kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms, ir nurodomas laikotarpis, į kurį patenkančias sankcijas ir priemones skelbia kiekviena valstybė narė.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

63 straipsnis

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 25 straipsnio 2 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) pagrindinė sandorio šalis įsteigta arba gavo leidimą trečiojoje valstybėje, kurios nacionalinio kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimo Komisija pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849 (*) nelaiko turinčiu strateginių trūkumų, kurie keltų didelę grėsmę Sąjungos finansų sistemai.

(*) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).“

64 straipsnis

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 9 straipsnyje nurodyti įgaliojimai Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2015 m. birželio 25 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 9 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 9 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per vieną mėnesį nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas vienu mėnesiu.

65 straipsnis

Komisija ne vėliau kaip 2019 m. birželio 26 d. parengia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą ir pateikia ją Europos Parlamentui ir Tarybai.

66 straipsnis

Direktyvos 2005/60/EB ir 2006/70/EB panaikinamos nuo 2017 m. birželio 26 d.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal IV priede pateiktą atitikties lentelę.

67 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d. priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų priemonių tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

⁽¹⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

68 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

69 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2015 m. gegužės 20 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkė
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

I PRIEDAS

Toliau pagal 13 straipsnio 3 dalį pateikiamas nebaigtinis rizikos kintamųjų, kuriuos įpareigotieji subjektai turi apsvarstyti nustatydami, koku mastu taikyti deramo klientų tikrinimo priemonės, sąrašas:

- i) sąskaitos ar santykių tikslas;
 - ii) kliento įnešamo turto arba vykdomų sandorių dydis;
 - iii) verslo santykių periodiškumas arba trukmė.
-

II PRIEDAS

Toliau pateikiamas nebaigtinis 16 straipsnyje nurodytos galimai mažesnės rizikos veiksnių ir įrodymų rūšių sąrašas.

1. Su klientu susijusios rizikos veiksniai:
 - a) į biržos sąrašus įtrauktos akcinės bendrovės, kurioms (pagal biržos taisykles, teisės aktus arba vykdytinas priemones) taikomi informacijos atskleidimo reikalavimai, kuriais reikalaujama užtikrinti pakankamą skaidrumą dėl tikrųjų savininkų;
 - b) viešojo administravimo įstaigos arba įmonės;
 - c) klientai, kurie reziduoja mažesnės rizikos geografinėse teritorijose, kaip nustatyta 3 punkte.
 2. Su produktu, paslauga, sandoriu ar paslaugų teikimo kanalu susijusios rizikos veiksniai:
 - a) gyvybės draudimo sutartys, kurių įmokos nedidelės;
 - b) pensijų sistemų draudimo sutartys, jeigu jose nėra išankstinio nutraukimo galimybės ir jeigu draudimo sutartys negali būti naudojamos kaip įkaitai;
 - c) pensijos, senatvės pensijos ar panaši sistema, kuria numatomos pensijos darbuotojams, kai įmokos yra išskaičiuojamos iš atlyginimų, o sistemų taisyklės neleidžia kitam asmeniui perduoti nario dalies pagal sistemą;
 - d) finansiniai produktai arba paslaugos, kai tam tikrų rūšių klientams teikiamos tinkamai apibrėžtos ir ribotos paslaugos, kad būtų didinamos galimybės jas gauti finansinės įtraukties tikslais;
 - e) produktai, kai pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika valdoma kitaip, pvz., ribojant prieinamą pinigų sumą arba užtikrinant su nuosavybės teise susijusį skaidrumą (pvz., tam tikrų rūšių elektroniniai pinigai).
 3. Geografinės rizikos veiksniai:
 - a) valstybės narės;
 - b) trečiosios valstybės, turinčios veiksmingas kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemas;
 - c) trečiosios valstybės, kurių atveju, remiantis patikimais šaltiniais, nustatyta, kad korupcija ar kita nusikalstama veikla yra nedidelė;
 - d) trečiosios valstybės, kuriose, remiantis patikimais šaltiniais, tokiais kaip abipusis vertinimas, išsamaus vertinimo ataskaitos arba paskelbtos tolesnių veiksmų ataskaitos, taikomi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai, atitinkantys peržiūrėtas FATF rekomendacijas, ir kurios veiksmingai tuos reikalavimus įgyvendina.
-

III PRIEDAS

Toliau pateikiamas nebaigtinis 18 straipsnio 3 dalyje nurodytos galimai didesnės rizikos veiksnių ir įrodymų rūšių sąrašas.

1. Su klientu susijusios rizikos veiksniai:
 - a) verslo santykiai vykdomi neįprastomis aplinkybėmis;
 - b) klientai, kurie reziduoja didesnės rizikos geografinėse teritorijose, kaip nustatyta 3 punkte;
 - c) juridiniai asmenys arba juridiniai vienetai, kurie yra asmeninės turto valdymo įmonės;
 - d) bendrovės, turinčios nominalių akcininkų arba pareikštinės formos akcijų;
 - e) įmonės, kurių veikloje labai svarbūs grynieji pinigai;
 - f) bendrovės nuosavybės struktūra atrodo neįprasta arba pernelyg sudėtinga atsižvelgiant į bendrovės veiklos pobūdį.
 2. Su produktu, paslauga, sandoriu ar paslaugų teikimo kanalu susijusios rizikos veiksniai:
 - a) privati bankininkystė;
 - b) produktai ar sandoriai, kuriais gali būti sudarytos palankios sąlygos anonimiškumui;
 - c) nebetarpiški verslo santykiai arba sandoriai, kai netaikomos tam tikros apsaugos priemonės, pvz., elektroniniai parašai;
 - d) mokėjimai, gauti iš nežinomų arba nesusijusių trečiųjų šalių;
 - e) nauji produktai ir nauja verslo praktika, įskaitant naują paslaugų teikimo mechanizmą, taip pat naujų arba vystomų technologijų naudojimas dirbant tiek su naujais, tiek su anksčiau egzistavusiais produktais.
 3. Geografinės rizikos veiksniai:
 - a) nedarant poveikio 9 straipsniui, valstybės, kurių atveju, remiantis patikimais šaltiniais, tokiais kaip abipusis vertinimas, išsamaus vertinimo ataskaitos arba paskelbtos tolesnių veiksmų ataskaitos, nustatyta, kad jose nėra veiksmingų kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemų;
 - b) valstybės, kuriose, remiantis patikimais šaltiniais, nustatytas didelis korupcijos ar kitos nusikalstamos veiklos lygis;
 - c) valstybės, kurioms taikomos sankcijos, embargas ar panašios priemonės, paskelbtos, pvz., Sąjungos arba Jungtinių Tautų;
 - d) valstybės, kurios finansuoja arba remia teroristų veiklą arba kurių teritorijoje veikia į sąrašus įtrauktos teroristų organizacijos.
-

IV PRIEDAS

Atitikties lentelė

Ši direktyva	Direktyva 2005/60/EB	Direktyva 2006/70/EB
—		1 straipsnis
—		3 straipsnis
—		5 straipsnis
—		6 straipsnis
—		7 straipsnis
1 straipsnis	1 straipsnis	
2 straipsnis	2 straipsnis	
2 straipsnio 3–9 dalys		4 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis	
3 straipsnio 9, 10 ir 11 dalys		2 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
4 straipsnis	4 straipsnis	
5 straipsnis	5 straipsnis	
6–8 straipsniai	—	
10 straipsnis	6 straipsnis	
11 straipsnis	7 straipsnis	
13 straipsnis	8 straipsnis	
14 straipsnis	9 straipsnis	
11 straipsnio d punktas	10 straipsnio 1 dalis	
—	10 straipsnio 2 dalis	
15, 16 ir 17 straipsniai	11 straipsnis	
—	12 straipsnis	
18–24 straipsniai	13 straipsnis	
22 straipsnis		2 straipsnio 4 dalis
25 straipsnis	14 straipsnis	
—	15 straipsnis	
26 straipsnis	16 straipsnis	
—	17 straipsnis	
27 straipsnis	18 straipsnis	
28 straipsnis	—	
29 straipsnis	19 straipsnis	
30 straipsnis	—	
31 straipsnis	—	
—	20 straipsnis	
32 straipsnis	21 straipsnis	
33 straipsnis	22 straipsnis	

Ši direktyva	Direktyva 2005/60/EB	Direktyva 2006/70/EB
34 straipsnis	23 straipsnis	
35 straipsnis	24 straipsnis	
36 straipsnis	25 straipsnis	
37 straipsnis	26 straipsnis	
38 straipsnis	27 straipsnis	
39 straipsnis	28 straipsnis	
—	29 straipsnis	
40 straipsnis	30 straipsnis	
45 straipsnis	31 straipsnis	
42 straipsnis	32 straipsnis	
44 straipsnis	33 straipsnis	
45 straipsnis	34 straipsnis	
46 straipsnis	35 straipsnis	
47 straipsnis	36 straipsnis	
48 straipsnis	37 straipsnis	
49 straipsnis	—	
50 straipsnis	37a straipsnis	
51 straipsnis	38 straipsnis	
52–57 straipsniai	—	
58–61 straipsniai	39 straipsnis	
—	40 straipsnis	
—	41 straipsnis	
—	41a straipsnis	
—	41b straipsnis	
65 straipsnis	42 straipsnis	
—	43 straipsnis	
66 straipsnis	44 straipsnis	
67 straipsnis	45 straipsnis	
68 straipsnis	46 straipsnis	
69 straipsnis	47 straipsnis	